



Universitatea Națională de Arte  
**George Enescu**  
Iași

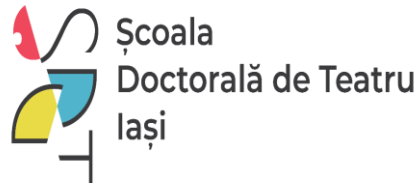
**MINISTERUL EDUCAȚIEI**  
Universitatea Națională de Arte "George Enescu"

Str. Cuza Vodă 29,  
700040, Iași, RO

T: 0040 232 / 212 549  
F: 0040 232 / 212 551



rectorat@arteiasi.ro  
www.arteiasi.ro



**Conferința internațională a Școlilor Doctorale din IOSUD-UNAGE Iași**  
(3-5 noiembrie 2022)

**Intersecții în cercetarea artistică: modelul Celuilalt și cultura mobilității**

**Școala Doctorală de Teatru**

În ultimii ani, mai intens decât oricând, ni s-a revelat în planul cercetării artistice importanța deschiderii culturale către Celălalt, către alte geografii spirituale și culturale. Mobilitatea ideilor, mai mult ca în trecut, s-a cerut dublată de o mobilitate a întâlnirii, a privirii care întâlnește privirea Celuilalt. În viața de zi cu zi, ne definim adeseori prin intermediul Celuilalt. Tot așa, cultura unei națiuni și, în particular, cercetarea artistică dintr-un anumit domeniu, au nevoie de oglindirea în modelul Celuilalt, pentru a înțelege, într-un mod profund, asemănările și diferențele, apropierile și distanțele. Doar în felul acesta putem înțelege, într-un mod rezonabil, cine și cum suntem, ce și cum cercetăm sau ar trebui să cercetăm.

Cerințele oficiale de internaționalizare a Școlilor Doctorale din România și, implicit, a cercetării de tip doctoral, pot fi interpretate ca ambiții sau obligații specifice „culturilor tinere” (soluția elegantă a lui Lucian Blaga de a suplini terminologic mai inadecvata formulă a „culturilor minore”). Dincolo de această lectură precaută a termenului „internaționalizare”, mult mai fertilă este asumarea acestui proces sub semnul intersecției, al întâlnirii, al deschiderii spre ceea ce îți este, cel puțin aparent, diferit.

Cât de deschise ne sunt limbajele în cercetarea artistică din Universitățile de Arte, fie că vorbim despre limbajul muzicii, al teatrului sau al artelor vizuale? Cât de dispuși suntem în a ne cunoaște și a ne recunoaște vecinătățile culturale? Cum integrăm în propriile noastre cercetări și în atitudinile personale în raport cu arta experiența întâlnirii cu Celălalt? Câtă solitudine și câtă pluralitate există în interiorul cercetării artistice contemporane? Ce particularități aduc în cercetarea artistică tendințe și concepte precum „globalizare”, „internaționalizare”, „trans-naționalizare”, „regionalizare” ș.a.m.d.? Cât „sentiment național” și cât sentiment de apartenență la un model european sau la un model universal există, deliberat sau involuntar, în deciziile noastre de a cerceta anumite teme în detrimentul altora, în a opta pentru anumite metodologii și pentru anumite structurări ale procesului propriu-zis de cercetare?

Conferința internațională *Intersecții în cercetarea artistică: modelul Celuilalt și cultura mobilității*, organizată de Școlile Doctorale din cadrul IOSUD-UNAGE Iași în perioada 3-5 noiembrie 2022, își propune să furnizeze un cadru de reflecție asupra unor întrebări precum cele de mai sus. Ne dorim să punem față în față diferite experiențe internaționale/ trans-naționale ale cercetătorilor din domeniul artistic (profesori, doctoranzi), să cunoaștem practici și modele de cercetare artistică din alte spații culturale decât cel autohton, să comunicăm și să sperăm în proiecte comune de cercetare în acest teritoriu atât de ofertant al diversității cultural-artistice.

*Conferința este organizată în cadrul proiectului CNFIS-FDI-2021-0286 „DOCTART – Centru de resurse informaționale ale școlilor doctorale din UNAGE Iași”.*

***The International Conference of Doctoral Schools within "George Enescu" National University of Arts Iași, Romania (November 3-5, 2022)***

### **Intersections in artistic research: the model of the Other and the culture of mobility**

In recent years, more intensely than ever, the importance of cultural openness to the Other, to other spiritual and cultural geographies was revealed to us in terms of artistic research. More than in the past, the mobility of ideas required be doubled by a mobility of the encounter, of the gaze that meets the gaze of the Other. In everyday life, we often define ourselves through the Other. Similarly, the culture of a nation and, in particular, artistic research in a certain field need to be reflected in the model of the Other, in order to profoundly understand the similarities and differences, the closeness and the distances. Only in this way can we understand, in a reasonable way, who and how we are, what and how we are researching or should be researching.

The official requirements for the internationalization of Doctoral Schools in Romania and, implicitly, for doctoral research, can be interpreted as ambitions or obligations specific to "young cultures" (Lucian Blaga's elegant solution to replace the terminologically inadequate formula "minor cultures"). Beyond this cautious reading of the term "internationalization", it is much more fertile to assume this process under the sign of the intersection, of the encounter, of the openness to what is, at least apparently, different for you.

How open are our languages in the artistic research conducted by the Universities of Arts, whether we talk about the language of music, theater or visual arts? How willing are we to become familiarized with and recognize our cultural neighborhoods? How do we integrate the experience of meeting the Other in our own research and personal attitudes in relation to art? How much loneliness and how much plurality is there in contemporary artistic research? What particularities do trends and concepts such as "globalization", "internationalization", "trans-nationalization", "regionalization", etc. bring to artistic research? How much "national feeling" and to what extent a sense of belonging to a European model or a universal model exists, deliberately or involuntarily, in our decisions to research certain topics to the detriment of others, to opt for certain methodologies and certain structures of the actual research process?

The international conference *Intersections in artistic research: the model of the Other and the culture of mobility*, organized by the Doctoral Schools within IOSUD-UNAGE Iași from 3rd to 5th November 2022, aims to provide a framework for reflection on questions such as the above. Our aim is to bring together different international / trans-national experiences of researchers in the artistic field (professors, PhD students), to learn about practices and models of artistic research from other cultural spaces, to communicate and hope

for joint projects of research, in this territory that is so generous in terms of cultural-artistic diversity.

*The conference is organized within the CNFIS-FDI-2021-0286 project, "DOCTART - Information resource center of doctoral schools in UNAGE Iași".*

# Program

Joi/ Thursday, 3 nov, 9:00

Sala Studio, Corpul D, UNAGE

## Discuții în plen/ Plenary Session

onsite & online

09.00 - 09.15: Discurs introductiv al Rectorului UNAGE, prof.univ.dr. **Aurelian Bălăiță**

09.15 - 09.30: Discurs introductiv al Directorului CSUD din UNAGE, prof.univ.dr. **Matei Bejenaru**

09.30 - 09.45: Discurs introductiv al Directorului ICMA din UNAGE, prof.univ.dr. **Cristian Nae**

09.45 - 10.45: Prezentare keynote speaker, prof.univ.dr. Habil. **Tomasz Wiśniewski** (University of Gdańsk, Poland) - *The Geography of the Stage: intersections, reflections and models of the world*

10.45 - 11.45: Prezentare online keynote speaker, prof.univ.dr. **Alessandro Arbo** (Université de Strasbourg, France) – *The identity of musical works in the web era*

11.45 - 12.45: Prezentare keynote speaker Arte vizuale

## Program of the International Conference – Theatre Doctoral School Panel

Joi/ Thursday, 03.11.2022

onsite & online

*Moderator: Călin Ciobotari*

**15.00 - 15.50: Keynote speaker:** Liviu Dospinescu, full professor at the Department of Literature, Theatre and Cinema of the Université Laval, Québec, Canada – *Tendințe actuale în cercetarea și creația artelor vii în mediul universitar: un model nord-american (Current trends in living arts research and creation in the university environment: a North American model)*

**15.50 - 16.10:** Aurelian Bălăiță, prof.univ.dr.habil. UNAGE, Iași - *Internaționalizarea învățământului artistic, între ceea ce vrem și ceea ce putem (The internationalization of artistic education, between what we want and what we can)*

**16.10 - 16.30:** Ionuț Tomuș, prof.univ.dr.habil. ULB, Sibiu - *Spectacolul de poezie în contextul teatral contemporan (Performance Poetry in the Contemporary Theatre Context)*

**16.30 - 16.50** Octavian Jighirgiu, prof.univ.dr.habil. UNAGE, Iași - *Cinci zile la Bienala Internațională de Artă de la Veneția (Five days at the International Art Biennale in Venice)*

**16.50 - 17.10:** Călin Ciobotari, conf.univ.dr.habil. UNAGE, Iași - *Obstacole în procesul de internaționalizare a unei Școli Doctorale de Teatru din România secolului XXI (Obstacles in the internationalization process of a Doctoral School of Theater in Romania of the 21st century)*

**17.10 - 17.30:** Dumitriana Condurache, lector univ.dr. UNAGE, Iași - *O frumusețe diferită: Amore, de Pippo Delbono (A Diverse Beauty: Amore, by Pippo Delbono)*

**17.30 - 17.50:** Sylvie Belleau, PhD candidate Université Laval, Quebec, Canada - *Le rêve d'Urmila, un proiect doctoral de cercetare-creație pentru a aborda Natyasastra și a aprofunda cunoștințele despre dans-teatrul Kathakali din sudul Indiei (Le rêve d'Urmila, a research creation based doctoral project to approach Natyasastra, and to deepen the knowledge of Kathakali dance theatre from south India)*

**17.50 - 18.10:** Claudia Funchal, PhD candidate Université Laval, Quebec, Canada - *Un pod prea îndepărtat? Crearea Conversației vacilor și boilor după Guimarães Rosa ca proiect transcultural și interdisciplinar de teatru ritual (A bridge too far? The creation of Conversation of Cows and Oxes after Guimarães Rosa as a crosscultural and interdisciplinary ritual theatre project)*

**18.10 - 18.30:** Beatrice Lăpădat, PhD candidate Université Laval, Quebec, Canada - *Întâlnirea cu Celălalt și culturile sale în munca de cercetare – de la factor perturbator la factor auto-regulator (Meeting the Other and their cultures in the research process – from disruption to autoregulation)*

**18.30 - 18.50:** Essouma Long, PhD candidate Université Laval, Quebec, Canada – *Pe urmele mvetului, de la Celălalt la Același (In the footsteps of the mvet, from the Other to the Same)*

Vineri/ Friday, 04.11.2022

onsite & online

Moderators: PHD students Andreea Darie, Alice Veliche, Radu Alexandru

**09.00 - 09.20:** Ionica Alexiu Pașcanu, drd. ULB, Sibiu - *Teatrul – un spațiu al întâlnirilor cu alteritatea (Theatre – the place of meeting the Otherness)*

**09.20 - 09.40:** Andreea Darie (Jighirgiu), drd. UNAGE, Iași - *Festival d'Avignon – provocările unei documentări doctorale (Festival d'Avignon - The Challenges of a Doctoral Documentation)*

**09.40 - 10.00:** Alexandra Diaconița, drd. UNAGE, Iași - *Tăcerea celuilalt: între complementaritate și distanțare (The silence of the other: between complementarity and distancing)*

**10.00 – 10.20:** Bogdan Guțu, drd. UNAGE, Iași - *Eu, tu, celălalt: război în cultură (Myself, you, the other: war in culture)*

**10.20 - 10.40:** Bianca Hedeș, drd. UNATC, București - *Puterea exemplului propriu în productivitatea metodei de predare a teatrului în școala primară și gimnazială (The power of own example in the productivity of the drama teaching process in primary and secondary school)*

**10.40 - 11.00:** Ada Maria Ichim, drd. UNAGE, Iași - *Richard al III-lea în șase oglinzi (Richard III in six mirrors)*

**11.00 - 11.20:** Paul Nedelcuță, drd. UNAGE, Iași - *Distincții și asemănări regizorale între teatru și operă. Paolo Bosisio – Dialogul dintre muzică și teatru (Directorial distinctions and similarities between theater and opera. Paolo Bosisio – The dialogue between music and theater)*

**11.20 - 11.40:** Simona Pandele, drd. UNAGE, Iași - *Cuvântul, între mit și adevăr (The word, between myth and truth)*

**11.40 - 12.00:** Giorgiana Popan, drd. UBB, Cluj Napoca - *Povestitorul - ca tipo fisso. O nouă formă de exprimare artistică (The Storyteller-as tipo fisso. A new way of artistic expression)*

**12.00 - 12.20:** Alexandru Radu, drd. UNAGE, Iași - *Insuficiența documentării asupra fenomenului de body shaming în România. În căutarea unei metode... (Lack of documentation on the phenomenon of body shaming in Romania. In search of a method...)*

**12.20 - 12.40:** Diana Roman, drd. UNAGE, Iași - *Actorul între Eul din teatru și Celălalt din muzică (The Actor between The Self from the theatre and The Other from Music)*

**12.40 - 13.00:** Alice Veliche, drd. UNAGE, Iași - *A dansa pentru a vorbi despre tine. Personajul sunt eu. Studiu de caz: Pina Bausch (Dancing to talk about yourself. The character is me. Case study: Pina Bausch)*

**13.00 - 13.20:** Teodora Medeleanu, masterand UNAGE, Iași - *Dragă Caroline... (Dear Caroline...)*

**Keynote speaker Dr hab. Tomasz Wiśniewski, Prof. UG University of Gdańsk, Poland**

***Geografia scenei: intersecții, reflecții și modele ale lumii***

Problema identității multi-stratificate își găsește oglindire în *semioza* potențialului comunicativ al scenei. Înțeles în sensul său cel mai general/ metaforic, conceptul de „geografie a scenei” apare dintr-o simplă observare a faptului că relaționarea reciprocă dintre scenă și public joacă un rol crucial în formarea unei imagini de tip puzzle a alterității. Un spectacol e văzut aici ca un fel de întâlnire între viziunile asupra lumii, în care interlocutorii sunt expuși întregului spectru al relațiilor umane. Producția *The Encounter* din 2015 a unei companii stabilite la Londra, numită *Complicité*, ilustrează această teorie într-un mod explicit. Una din replicile constante – „Unii dintre noi sunt prieteni” – indică, implicit, că „unii sunt dușmani”. Întrucât *Complicité*, compania lui Simon McBurney, reprezintă unul dintre punctele majore ale comunicării de față, alți creatori de teatru precum Marina Carr, Olven Fouéré, Samuel Beckett, și Zé Celso – precum și unele instituții teatrale – Oficina Teatro Uzya Uzona din São Paulo (Brazilia), The Abbey Theatre din Dublin (Irlanda), și Song of the Goat Theatre din Wrocław (Polonia) ar trebui să ilustreze diversitatea posibilelor intersecții, reflecții și modele ale lumii ca necesare pentru conceptul de alteritate în teatru. În ultima parte a comunicării noastre, vor fi expuse câteva concluzii din propria mea experiență ca producător al Festivalului de Literatură și Teatru „Between.Pomiędzy” din anii 2010-2022.

***The Geography of the Stage: intersections, reflections and models of the world***

The question of multi-layered identity finds its reflection in the communicative potential of stage *semiosis*. Understood in its most general/ metaphorical sense, the concept of the geography of the stage arises from a simple observation that the mutual interrelation between the stage and the audience plays a crucial role in shaping puzzling images of otherness. A performance is seen here as a kind of encounter between numerous world visions, in which interlocutors are exposed to the whole spectrum of human relations. The 2015 production of *The Encounter* by a London-based company called *Complicité* illustrates this assumption in an explicit way. One of its refrain-like lines – “Some of us are friends.” – indicates, by implication, that “some of the others are enemies.” Whereas Simon McBurney’s *Complicité* is one of a major points of reference for this lecture, other theatre makers – such as Marina Carr, Olven Fouéré, Samuel Beckett, and Zé Celso – and some institutions –

Oficina Teatro Uzyna Uzona from São Paolo (Brazil), The Abbey Theatre from Dublin (Ireland), and Song of the Goat Theatre from Wrocław (Poland) – should illustrate variety of possible intersections, reflections and models of the world that are vital for the concept of otherness in theatre. In the final part of the lecture, some conclusions will be drawn from my experience with the production of the Festival of Literature and Theatre Between.Pomiędzy in the years 2010-2022.

Prof.univ.dr.habil **Tomasz Wiśniewski** este director al Departamentului de Studii Performative. A fost director adjunct al Insitutului de Studii Enegleze și Americane la Universitatea din Gdansk (2016-2019). Este unul dintre membrii fondatori ai Grupului de Cercetare Becket din Gdansk și ai Festivalului Between.Pomiędzy. A publicat volume precum *Complicite, Theatre and Aesthetics* (Palgrave Macmillan, 2016), *Kształt literacki Samuela Becketta* (Universitas, 2006), și a co-editat câteva apariții editoriale academice, printre care *Włodzimierz Staniewski and the Phenomenon of "Gardzienice"* (Routledge, 2022). Face parte din board-ul editorial al publicației trimestriale *Tekstualia* (Warsaw), este editor șef regional pentru The Theatre Times, membru în board-ul Asociației Polonze pentru Studiarea Englezei (din 2018), membru al Consiliului Repertorial al Teatrului „Shakespeare” Gdansk (din 2018) și membru al board-ului editorial al Anthem Studies in Theatre and Performance. În prezent cercetările sale sunt focusate pe teatrul irlandez.

Dr hab. **Tomasz Wiśniewski**, Prof UG is head of the Department of Performing Arts Studies. He was Deputy Director for Research in the Institute of English and American Studies at the University of Gdańsk (2016-2019). He is a founder of the Beckett Research Group in Gdańsk and the Between.Pomiędzy Festival. He has published *Complicite, Theatre and Aesthetics* (Palgrave Macmillan, 2016), *Kształt literacki Samuela Becketta* (Universitas, 2006), and (co-)edited several academic publications, including *Włodzimierz Staniewski and the Phenomenon of "Gardzienice"* (Routledge, 2022). He is on the editorial board of the literary quarterly *Tekstualia* (Warsaw), a Regional Managing Editor for The Theatre Times, a member of the board of the Polish Association for the Study of English (since 2018), a member of the Progamme Board of the Gdańsk Shakespeare Theatre (since 2018), and a member of the Editorial Board of Anthem Studies in Theatre and Performance. At present his research concentrates on Irish drama and theatre.

**Keynote speaker Liviu Dospinescu, full professor at the Department of Literature, Theatre and Cinema of the Université Laval, Québec, Canada**

***Tendințe actuale în cercetarea și creația artelor vii în mediul universitar: un model nord-american***

Profesor-cercetător în studii teatrale și culturale, Liviu Dospinescu abordează problematica conferinței în jurul temei „deschiderii către Celălalt”, dar și către *alte* discipline și domenii de cercetare decât cele ale teatrului, marcând astfel o ieșire către domeniul mai larg al *artelor vii*. Acestea se conturează din ce în ce mai mult ca un domeniu mai larg de interes, atât pentru cercetarea universitară cât și pentru mediul artistic. Într-adevăr, ca urmare a *decloazonării* instituționale și a deschiderii practicilor disciplinare și artistice către *celelalte, artele vii* cuprind, sub semnul prezenței umane *vii* inerente, experiențele din întreg spectrul artelor spectacolului. Obiectul cercetării în artele spectacolului își clamează, încă din prima jumătate a secolului XX, o anumită polimorfie, tinzând spre a îngloba aspecte disciplinare din cele mai diverse, care nu mai sunt doar ale teatrului, dansului, *performance*-ului sau muzicii; la acestea se mai pot adăuga oricând și practici disciplinare din domeniul artelor vizuale, cinematografice sau din domeniul limbajelor noilor tehnologii (legate de proiecțiile complexe



în spațiul scenic ori de augmentarea acestuia prin Realitatea Virtuală etc.). De exemplu, putem astfel constata cum, într-un proces intermedial, în întâlnirea dintre teatru și film, teatrul, ca artă a directului și a prezenței vii, tinde să-și pună amprenta (cea a *viului*) peste spectrul prezenței întârziate a filmului, sau mai putem observa cum teatrul ajunge să-și transfere potențialul dramaturgic asupra expresiei coregrafice într-o relație *inter-* sau chiar *transdisciplinară*.

Modelele de cercetare prezentate în cadrul acestei conferințe abordează fenomenele din jurul întâlnirii între entități aparte, atât sub aspectele *inter-* și *transdisciplinare*, cât și sub cele *inter-* și *transculturale*, care marchează puternicul interes actual pentru alteritate și metisaj în actul scenic, dar și pentru noi moduri de percepție propuse spectatorului, ori pentru noi grile de interpretare cerute cercetătorului. Conferința își mai propune să ofere câteva tendințe actuale de cercetare și creație în mediul universitar. Ele sunt extrase din experiența lui Liviu Dospinescu ca cercetător și conducător de proiecte doctorale; modelele astfel prezentate vor permite expunerea aspectelor specifice cercetării din cadrul programului de Doctorat în „Literatură, arte ale scenei și ale ecranului” de la Universitatea Laval, dar și, mai general, din spațiul nord-american, totodată încercând să provoace noi întrebări și să inspire noi posibilități, să potențeze noi contribuții în cercetarea și creația artelor vii.

### ***Current trends in living arts research and creation in the university environment: a North American model***

As a professor and researcher in Theatre and Cultural Studies, Liviu Dospinescu approaches the issue of the conference around the theme of the "openness to the Other", but also to *other* disciplines and research realms than the ones strictly related to theatre, thus marking an exit to the wider field of the *living arts*. These are increasingly emerging as a wider area of interest, both for academic research and the artistic environment. Indeed, because of the institutional decompartmentalisation of disciplinary and artistic practices and their openness to *other* ones, the *living arts* include, under the sign of the inherent living human presence, experiences from the entire spectrum of the performing arts. Already from the first half of the 20<sup>th</sup> century, the object of research in the field of performing arts calls for a certain polymorphism, tending to include more diverse disciplinary aspects, which are no longer only those of theatre, dance, performance or music, as to these can be added at any time disciplinary practices from the field of visual arts, cinema or from the languages of new technologies (related to the complex projections in the stage space, or its augmentation through Virtual Reality etc.). For example, one can see how, in the intermedial process of the encounter between theatre and film, theatre as an art of directness and living presence tends to leave its mark (that of the *living*) over the spectrum of the deferred presence of the film, or one can also observe how theatre comes to transfer its dramaturgical potential to the choreographic expression in an *inter-* or even a *transdisciplinary* relationship.

The research models presented in this conference address phenomena around the encounter between separate entities, both under the *inter-* and *transdisciplinary* aspects, as well as under the *inter-* and *transcultural* ones, which mark the current strong interest on alterity and *métissage* in the stage act, but also for new ways of perception as proposed to the spectator, as well as for new interpretation grids required of the researcher. The conference further offers some current trends of research and creation in the university environment. They are drawn from Liviu Dospinescu's experience as a researcher and supervisor of doctoral projects; the models here presented will allow the exposure of the specific aspects of the doctoral program in "Literature, performing and screen arts" at Laval University, but also, more generally, from the North American space, while trying to provoke new questions and inspire new possibilities, to empower new contributions to the research and creation of the living arts.

**Liviu Dospinescu** este profesor titular la Departamentul de literatură, teatru și cinema al Universității Laval (Québec, Canada) din 2008. Este interesat de strategiile dramaturgice ce conduc la experiența imersivă în „teatrul fenomenologic“ al lui Samuel Beckett, de fenomenele interdisciplinare în teatrul contemporan, dar și de studiile culturale aplicate artelor scenei. A explorat „genetica interculturală în teatrul din Balcani“ (subvenție FRQ-SC, 2013-2016), „exodul sirian în teatrul realului“ (CRSH, 2017-2020) și, în prezent, desfășoară cercetări despre „reprezentările catastrofei umane ca rituri de trecere“ (subvenție CRSH, 2021-2026). Liviu Dospinescu este de asemenea regizor, actor și autor, practica sa actuală înscriindu-se într-un model al teatrului de cercetare. În acest context a explorat „filmul viu“ (*Live Movie*) ca gen nou, în cadrul proiectului de cercetare-creație „Scriituri scenice pentru ecrane permeabile“ (2010-2013), contribuind la dezvoltarea esteticii și dramaturgiei hiperrealiste și a noi moduri de percepție prin intermediul a două creații multimedia experimentale, *Cutia* și *Nisipuri vii*. Este membru asociat al Cercului interdisciplinar de cercetări fenomenologice (CIRP), membru al Institutului patrimoniului cultural (IPAC) al Universității Laval, al Comunității de cercetare interdisciplinară asupra vulnerabilității (CRIV), al Asociației internaționale a criticilor de teatru (AICT), precum și membru corespondent al *Académie du Var* (Franța).

**Liviu Dospinescu** is a full professor at the Department of Literature, Theatre and Cinema of the *Université Laval* (Québec, Canada) since 2008. He is interested in the dramaturgic strategies leading to the immersive experience within Samuel Beckett's "phenomenological theatre", as well as in the contemporary theatre's interdisciplinary phenomena, and in cultural studies as applied to the scenic arts. He explored the "Intercultural Genetics in the Theatre of the Balkans" (FRQ-SC subvention, 2013-2016), "The Syrian Exodus in the Theatre of the Real" (SSHRC subvention, 2017-2020), and currently he conducts research on the "representations of the human catastrophe as rites of passage" (SSHRC subvention, 2021-2026). Liviu Dospinescu is also theatre director, actor, and author, his actual practice inscribing itself in the model of a *research theatre*. In this context he explored the *Live Movie* as a new genre within the "Scenic Writings for Permeable Screens" research-creation project (2010-2013), contributing to the development of specific hyperrealist aesthetics and dramaturgy and of new modes of perception within two experimental multimedia productions, *The Box* and *Living Sands*. He is an associated researcher of the Interdisciplinary Circle of Phenomenological Research in Montreal, a member of the *Institut du patrimoine culturel de l'Université Laval* (IPAC), of the Interdisciplinary Research Community on Vulnerability (CRIV), of the International Association of Theatre Critics (IATC), as well as a correspondent member of the *Académie du Var* (France).

### **Prof.univ.dr.habil Aurelian Bălăiță (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

#### ***Internaționalizarea învățământului artistic, între ceea ce vrem și ceea ce putem***

Comunicarea noastră va încerca să ofere o imagine de ansamblu asupra strategiilor de internaționalizare a Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, relevante inclusiv pentru activitatea și deschiderile celor trei Școli doctorale către un orizont internațional. Mobilitățile internaționale, internaționalizarea curriculei și a cercetării, proiectele internaționale implementate sau în curs de implementare, parteneriatele internaționale, perspectivele asupra viitorului, discuții despre echilibrul necesar între un discurs instituțional național și unul european – toate acestea sunt subiecte distincte în intervenția noastră.

*The internationalization of artistic education, between what we want and what we can*

Our communication will try to provide an overview on the internationalization strategies of the "George Enescu" National University of Arts Iasi, also relevant for the activity and openings of the three Doctoral Schools towards an international horizon. International mobilities, internationalization of curriculum and research, international projects implemented or in the process of implementation, international partnerships, perspective of the future, discussions about the necessary balance between a national institutional discourse and a European one – all these are distinct topics in our intervention.

**Prof.univ.dr. habil Aurelian Bălăiță** este, din 2020, rectorul Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași. Este actor și regizor, spectacolele sale, majoritatea în domeniul teatrului de animație, fiind premiate cu importante distincții naționale și internaționale. Este membru UNITER, expert evaluator ARACIS, membru al Comisiei CNATDCU – Artele spectacolului. În 2018 i-a fost conferit Premiul UNITEM pentru Cel mai bun spectacol pentru copii (*Omul de zăpadă care voia să se întâlnească cu soarele*). Autor al unor volume de referință în domeniul teatrului: *Arta teatrului de umbre* (2007), *Incursiune în teatrul de animație* (2007), *Scenarii pentru teatrul de animație* (2008) ș.a. și a numeroase studii publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate. În perioada 2016-2020 a fost directorul Școlii Doctorale de Teatru din Iași. Din 2013 este îndrumător de doctorate, dezvoltând direcțiile de cercetare Spectacologie și Teatologie.

**Professor habil Aurelian Bălăiță** is, from 2020, the rector of the "George Enescu" National University of Arts Iași. He is an actor and director, his performances, mostly in the field of animated theater, have been awarded with important national and international distinctions. He is a UNITER member, an ARACIS evaluator expert, a member of the CNATDCU Commission – Performing Arts. In 2018, he was awarded the UNITEM Award for Best Children's Show (*The Snowman Who Wanted to Meet the Sun*). Author of reference volumes in the field of theater: *The Art of Shadow Theatre* (2007), *Incursions in the animation theater* (2007), *Scenarios for the animation theater* (2008) etc. and numerous studies published in specialized magazines from the country and abroad. In the period 2016-2020, he was the director of the Doctoral School of Theater in Iași. Since 2013, he has been a doctorate supervisor, developing the Performing Arts and Theatre Studies research directions.

**Prof.univ.dr.habil Ion Tomuș (Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu)**

***Spectacolul de poezie în contextul teatral contemporan***

Peisajul contemporan al artelor spectacolului pare să se fi îndepărtat de emoția specifică poeziei și rostirii acesteia în public. Temele preferate ale producțiilor teatrale, acum, la începutul secolului XXI sunt puternic racordate la realitățile sociale de care ne lovim zilnic. Bineînțeles, este firesc să fie așa, caracterul viu al teatrului depinde de ancorarea puternică în realitate, iar mijloacele de exprimare și de transmitere a emoției cunosc particularități care nici nu ar fi fost bănuite acum cincizeci de ani. Lucrarea de față își propune să readucă în discuție spectacolul de poezie, ca modalitate de expresie artistică ce are un specific bine conturat, dar care nu mai beneficiază de o adresabilitate către publicul larg, din păcate.

***Performance Poetry in the Contemporary Theatre Context***

The contemporary theatre landscape seems to have strayed away from the feelings specific to poetry and to reciting it in front of an audience. The topics preferred by theatrical

productions now, at the beginning of the XXI<sup>st</sup> Century, are strongly connected to the social realities one encounters on a daily basis. Certainly, it is reasonable for things to be this way, as theatre depends on firmly anchoring itself in reality, and the means of expression and of conveying emotion have, now, particularities that no one would have thought of fifty years ago. The present study intends to bring performance poetry back into discussion, as a type of artistic expression that has very well contoured specific elements, but that does not benefit from addressing broad audiences anymore, unfortunately.

**Ion M. Tomuş** este profesor la Departamentul de Artă Teatrală din Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, membru în Centrul de Studii Avansate în Domeniul Artelor Spectacolului (CAVAS) și autor al unei teze de doctorat cu titlul *Pitoresc realist și naiv în dramaturgia și spectacologia lui Vasile Alecsandri, Ion Luca Caragiale și Eugène Ionesco*, la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale”. A finalizat un postdoctorat la Academia Română, cu un studiu pe tema instituției festivalului internațional de teatru. Publică studii, recenzii, cronici și eseuri în reviste importante de cultură din țară, este coordonator al publicației *Aplauze*, editată în contextul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu și este editorul șef al *Jurnalului artelor spectacolului*. Începând cu 2005, Ion M. Tomuş face parte din echipa care organizează Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, iar din 2022, este directorul școlii doctorale de teatru și artele spectacolului de la universitatea sibiană. Afiliere instituțională: Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, Facultatea de Litere și Arte, Departamentul de Artă Teatrală, nr. 5-7, Blvd Victoriei, 550024, Sibiu. [ion.tomus@ulbsibiu.ro](mailto:ion.tomus@ulbsibiu.ro)

**Ion M. Tomuş** activates as a Professor at the Department of Performing Arts of the “Lucian Blaga” University in Sibiu; he is a member of the Centre of Advanced Studies in Performing Arts (CAVAS) and the author of a PhD thesis with the title *Realist and Naïve Picturesque in the Plays of and Productions based on Vasile Alecsandri, Ion Luca Caragiale and Eugène Ionesco* at the University of Theatre and Film “I.L.Caragiale”. He completed his postdoctoral research at the Romanian Academy, with a study on the institution of the international theatre festival. He publishes studies, reviews, and essays in important national cultural magazines, coordinates *Aplauze* [Applause], publication edited in the context of the Sibiu International Theatre Festival, and is the editor-in-chief of the Journal of Performing Arts. Since 2005, Ion M. Tomuş is part of the team that organises the Sibiu International Theatre Festival, and, since 2022, he is the Head of the Doctoral School of Theatre and Performing Arts from the “Lucian Blaga” University. Institutional affiliation: “Lucian Blaga” University Sibiu, Faculty of Letters and Arts, Department of Performing Arts, Blvd Victoriei Boulevard, no. 5-7, 550024, Sibiu. [ion.tomus@ulbsibiu.ro](mailto:ion.tomus@ulbsibiu.ro)

### **Prof.univ.dr.habil Octavian Jighirgi (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

#### ***Cinci zile la Bienala Internațională de Artă de la Veneția***

A vedea *La Biennale di Venezia* este, în sine, o sărbătoare. Acest eveniment major al artei contemporane are o istorie îndelungată ce ne vorbește despre importanța gândirii strategice și a dimensiunii culturale a cârmuitorilor unui oraș. Pentru că „orașul lagună” a avut parte de astfel de oameni vizionari. La finele secolului al XIX-lea, în 1893, se lansa la inițiativa unui grup de intelectuali venețieni, în frunte cu primarul de atunci, Riccardo Selvatico, o rezoluție administrativă de „instituire a unei expoziții artistice bienale naționale”. Doi ani mai târziu (1895) avea loc prima ediție a acestui eveniment dedicat artelor vizuale. În

timp, Bienala de la Veneția s-a ramificat, acumulând noi și noi secțiuni: muzică, teatru, cinematografie, arhitectură și dans.

În 2011, grație proiectului performativ „Alien Ties” realizat de artistul vizual Dan Acostioaei – proiect câștigător al concursului „Fostering Artistic Practices”, organizat de către Institutul Român de Cultură și Cercetare Umanistică de la Veneția –, luam contact pentru prima dată cu acest eveniment. Era o fericită coincidență cu licența în Regie Teatru pe care o obținusem în același an. Apoi, în 2019, reveneam la Veneția în calitate de vizitator. Detașarea de acum îmi oferea obiectivitate asupra fenomenului artistic la care luam parte. Cu 8 ani în urmă experimentasem starea de performer într-un concept artistic din cadrul bienalei, iar acum, la a doua vizită în „epicentrul” artei contemporane mă documentam creativ și, totodată, pedagogic. Preluând cursul de Tehnici performative din cadrul Masteratului de Arte Spectacolului al Facultății de Teatru din UNAGE, am înțeles că o dată la doi ani trebuie să iau pulsul artei contemporane prin *La Biennale di Venezia*. Și, după un blocaj pandemic ce i-a răpit evenimentului cadența anilor impari, luna iulie a.c. m-a găsit în pavilioanele expoziționale ale celebrei lagune.

### ***Five days at the International Art Biennale in Venice***

Seeing *La Biennale di Venezia* is a celebration in itself. This major contemporary art event has a long history that speaks on the importance of strategic thinking and the cultural dimension of a city's leaders. Because the "lagoon city" had such visionary people. At the end of the 19th century, in 1893, at the initiative of a group of Venetian intellectuals, led by the mayor of the time, Riccardo Selvatico, an administrative resolution was launched to "establish a national biennial art exhibition". Two years later (1895), the first edition of this event dedicated to visual arts took place. Over time, the Venice Biennale branched out, accumulating new and new sections: music, theatre, cinematography, architecture and dance.

In 2011, thanks to the performative project "Alien Ties", made by the visual artist Dan Acostioaei - winning project of the "Fostering Artistic Practices" contest, organized by the Romanian Institute of Culture and Humanistic Research in Venice, I made contact for the first time with this event. It was a happy coincidence with the BA in Theatre Directing that I had obtained the same year. Then, in 2019, I went back to Venice as a visitor. The detachment I had at that moment offered me objectivity on the artistic phenomenon I was attending. Eight years before I had experienced the state of performer in an artistic concept within the biennial, and now, on my second visit to the "epicentre" of contemporary art, I was documenting myself from a creative and pedagogic perspective. When I took over the Performative Techniques course within the Master of Performing Arts of the Faculty of Theatre within UNAGE, I understood that once every two years I have to take the pulse of contemporary art through *La Biennale di Venezia*. And, after a pandemic blockage that took away from the event its cadence of odd years, the month of July this year found me in the exhibition pavilions of the famous lagoon.

**Octavian Jighirgiu** este dublu licențiat în Actorie (1996) și Regie Teatru (2011) al Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, iar din ianuarie 2009 este Doctor în domeniul Teatru. A realizat stagii de pregătire în cadrul International Theatre Institute, UNESCO Chair în 2001 și 2004. Are peste 60 de roluri interpretate pe scene profesioniste din țară, precum: Theatrum Mundi (actualul Teatru Metropolis), Teatrul Mic și Teatrul „L.S.Bulandra” din București, Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani, Teatrul Național „V.Alecsandri” și Ateneul Național din Iași. A regizat peste 35 de spectacole în teatre și în spații neconvenționale din București, Iași, Buzău, Cluj, Bârlad, Suceava, Botoșani și Galați. Ca actor și regizor a efectuat turnee în Austria, Germania, Franța, Anglia, SUA, Republica Moldova, Serbia, Lituania, Ucraina, Cehia, Egipt, Spania și în numeroase orașe din țară.

Premii obținute: aprilie 1995 – Festivalul de Teatru Studentesc din Sibiu; aprilie 1996 – Festivalul „Primul Rol” din Iași; martie 1997 – Premiul UNITER pentru Cea mai bună producție a școlilor de teatru; octombrie 2007 – Festivalul Național de Comedie de la Galați; octombrie 2008 – „Zilele Teatrului” din Botoșani; mai 2013 – „Euroinvent” la Universitatea „Al.I.Cuza”, Iași; septembrie 2016 – „Opera Fringe Festival” din București; aprilie 2018 – „Bacău Fest Monodrame”; august 2018 – Festivalul Internațional de Teatru Independent „Undercloud” din București. În prezent este Președinte al Asociației ARTES și coordonează clase de Actorie, Regie și Master în calitate de Profesor al Universității Naționale de Arte „G. Enescu” din Iași, unde ocupă și funcția de Prorector. De asemenea, este inițiatorul și Directorul Festivalului PERFORM de la Iași.

**Octavian Jighirgiu** has a Bachelor's degree in Acting (1996) and one in Theatre Directing (2011) within "George Enescu" National University of Arts in Iasi, and starting with January 2009, he holds a PhD in Theatre. He attended training stages at the International Theatre Institute, UNESCO Chair in 2001 and 2004. He has performed over 60 roles on professional stages in the country, such as: Theatrum Mundi (the current Metropolis Theatre), Teatrul Mic and "L.S. Bulandra" Theatre of Bucharest, "Mihai Eminescu" Theatre of Botoșani, "V. Alecsandri" National Theater and the National Athenaeum of Iasi. He has directed over 35 shows in theaters and unconventional spaces in Bucharest, Iași, Buzău, Cluj, Bârlad, Suceava, Botoșani and Galați. As an actor and a director, he toured in Austria, Germany, France, England, the USA, the Republic of Moldova, Serbia, Lithuania, Ukraine, the Czech Republic, Egypt, Spain and in numerous cities in the country. Awards obtained: April 1995 – Student Theatre Festival in Sibiu; April 1996 – "Primul Rol" Festival in Iasi; March 1997 – UNITER Award for Best Production of Theatre Schools; October 2007 – National Comedy Festival of Galați; October 2008 – "Theatre Days" of Botoșani; May 2013 – "Euroinvent" at "Al. I. Cuza" University, Iasi; September 2016 – "Opera Fringe Festival" in Bucharest; April 2018 – "Bacău Fest Monodrama"; August 2018 – "Undercloud" International Festival of Independent Theatre of Bucharest. He is currently President of ARTES Association and coordinates Acting, Directing and Master classes as a Professor of "G. Enescu" National University of Arts in Iasi, where he also holds the position of Vice-Rector. He is equally the initiator and Director of the PERFORM Festival of Iasi.

### **Conf.univ.dr.habil Călin Ciobotari (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

#### ***Obstacole în procesul de internaționalizare a unei Școli Doctorale de Teatru din România secolului XXI***

În comunicarea de față, intenționez să fac referire, din perspectiva directorului de Școală doctorală și a conducătorului de doctorate, la o serie de factori care bruiază un așa numit proces de internaționalizare al Școlii Doctorale. Nu am pretenția că lucrurile stau așa și nu altfel în toate organismele instituționale similare din România, raportându-mă în special la constatările pe care mi le-a prilejuit Iașul universitar. Voi supune atenției aspecte precum: absența unor finanțări semnificative alocate constant, neputința de a gândi o strategie multi-anuală, dificultățile diverse de a convinge doctoranzii să aplice pentru mobilități internaționale, paradoxala situație în care accesul la baze de date internaționale descurajează mobilitatea propriu-zisă, neîncrederea unor conducători de doctorat în ceea ce riscă să devină o „internaționalizare artificială”, imposibilitatea atingerii unor indicatori ARACIS (instituția care evaluează Școlile doctorale), barierele lingvistice, neatractivitatea învățământului și cercetării artistice românești pentru universitățile prestigioase din Europa, dezamăgirile în privința vecinătăților geografice (Republica Moldova și Ucraina), absența editurilor de limbă



engleză din România care să editeze volume de autor și absența unor proiecte de finanțare pentru traduceri profesioniste ale unor cercetări din domeniul teatral românesc.

### ***Obstacles in the internationalization process of a Doctoral School of Theater in Romania of the 21st century***

In the present paper, I intend to refer, from the perspective of the director of the Doctoral School and the supervisor of doctorates, to a series of factors that interfere with the so-called internationalization process of the Doctoral School. I do not pretend that things are like this and not otherwise in all similar institutional bodies in Romania, referring in particular to the findings that our University gave me the opportunity. I will focus on aspects such as: the absence of significant funding constantly allocated, the inability to think of a multi-year strategy, the various difficulties in convincing PhD students to apply for international mobility, the paradoxical situation in which access to international databases discourages mobility itself, the mistrust of some doctoral supervisors in what risks becoming an "artificial internationalization", the impossibility of reaching some ARACIS indicators (the institution that evaluates Doctoral Schools), language barriers, the unattractiveness of Romanian education and artistic research for prestigious universities in Europe, disappointments regarding the neighborhoods geographic (Republic of Moldova and Ukraine), the absence of English-language publishing houses in Romania to publish author's volumes and the absence of funding projects for professional translations of Romanian research in the theater field.

**Călin Ciobotari** este critic de teatru, cadru didactic și conducător de doctorate la Facultatea de Teatru a Universității de Arte „George Enescu” Iași. Este profesor asociat al Facultății de Filosofie și Științe Social Politice de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași. Membru al Asociației Internaționale a Criticilor de Teatru, al Uniunii Teatrale din România și al Uniunii Scriitorilor din România, este autor a peste douăzeci de cărți și a aproximativ o mie de articole (publicistică, studii, cronici teatrale etc.). Este redactor șef al revistei *Dacia literară*, realizator și prezentator al emisiunii „Scena” (Apollonia Tv Iași). În 2019 și în 2022 i s-a decernat Premiul UNITER pentru Critică de Teatru. În 2020 și în 2022 a fost director și selecționar/ curator al Festivalului Național de Teatru. Printre volumele de autor de largă circulație se numără *Marginalii lui Cehov* (2016), *Regizorul și textul. Practici de lectură* (2017), *Hamlet în livada de vișini* (2018), *Recitindu-l pe Gorki. Un teatru la marginea crizei* (2021). În cadrul Școlii Doctorale Teatru, al căreia director este din 2020, dezvoltă direcțiile de cercetare Estetică, Etică și Spectacologie.

**Călin Ciobotari** is a theatre critic, professor and doctoral supervisor at the Faculty of Theatre of the “George Enescu” National University of Arts Iași. He is an associate professor at the Faculty of Philosophy and Social Political Sciences at the “Alexandru Ioan Cuza” University of Iași. Member of the International Association of Theatre Critics, of the Romanian Theatre Union and of the Romanian Writers' Union, he is the author of over twenty books and about thousand articles (journalism, studies, theatre chronicles etc.). He is the editor-in-chief of the literary magazine “Dacia literară”, producer and presenter of the tv broadcast “Scena” (Apollonia TV Iași). In 2019 and in 2022 he was awarded the UNITER Prize for Theatre Criticism. In 2020 and 2022 he was director/ curator of the National Theatre Festival. The widely circulated author's volumes include *Chekhov's Marginals* (2016), *The Stage Director and the Text. Reading Practices* (2017), *Hamlet in the Cherry Orchard* (2018), *Reciting Gorky. A Theatre on the Edge* (2021). Within the Theatre Doctoral School, of which he has been director since 2020, he develops the research directions of Aesthetics, Ethics and Theory of Performance Arts. Email: calinciobotari@yahoo.com

**Lector univ.dr. Dumitriana Condurache (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

***O frumusețe diferită: Amore, de Pippo Delbono***

A considera ceva sau pe cineva diferit presupune o discriminare. Privit obiectiv, acest termen nu are conotație morală. Iei o categorie și te raportezi la ea, alegând altceva. Pippo Delbono reușește să sintetizeze frumusețea din diferență; o frumusețe intensă, dureroasă, dură chiar. Pentru el, contrastul nu e procedeu, ci asumare a identității: marginalitatea drept condiție existențială. Se plasează pe ambele locuri: alături de public – și în spectacol. Spectator și actor, regizor, schimbă perspectivele pentru că și le asumă pe toate, dar și indicându-ne, în acest fel, că rolurile fiecăruia dintre noi sunt interschimbabile. Mereu putem fi *celălalt* sau *diferit* pentru cineva, pentru un grup, pentru un context, și lista ar putea continua. Una dintre imaginile centrale ale spectacolului *Amore*, prezentat anul acesta în cadrul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu este o pietă sfâșietoare. O cântăreață angoleză, Aline Frazão, îl îmbrățișează ca pe propriul copil pe unul dintre actorii trupei lui Pippo Delbono, Gianluca Ballarè, o persoană cu sindrom Down. De fapt, ca pe un om-copil. Ca pe un alt om, ca pe celălalt. Îl primește, exact așa cum e. El suntem noi, fiecare dintre noi cu imensa noastră nevoie, a tuturor, dar și a omenirii îndurerate, de a fi „primiți”, alinați, atinși, îmbrățișați în suferința de a exista. Straturile de dantelă ale rochiei de mireasă tradițională întâlnesc pielea descoperită a omului, într-un act de cea mai pură vulnerabilitate. E ca un strigăt, greu de suportat, pe care Pippo Delbono îl adresează spectatorilor, lumii întregi. Artistul a ales o temă comună: iubirea și un limbaj universal – cântecul de dragoste – pentru a-și cânta și a-și alina propria, diferită, unică, suferință. Asemenea unor deficiențe fizice, – dragostea, suferința stigmatizează. Așa, fiecare dintre noi devine celălalt, la un moment dat. La final, oameni diferiți cu experiențe diferite au ovaționat ca o singură persoană, atinși de suflul muzicii fado și de situațiile arhetipale, dar și de sinceritatea, naivă, aparent, cu care regizorul își spune povestea.

***A Diverse Beauty: Amore, by Pippo Delbono***

To consider something or someone different is to discriminate. Objectively, this term has no moral connotation. You take a category and relate to it by choosing different references. Pippo Delbono manages to synthesize the beauty inside the difference; an intense, painful, even tough beauty. For him, contrast is not a method, but an acceptance of identity: marginalization as an existential condition. He places himself in both seats: in the audience – and *inside the show*. Spectator and actor, director, he changes the perspectives because he embraces them all, thus indicating that each of our roles is interchangeable. We can always be *the other* or *different* for someone, a group, a context, and the list could go on. One of the central images of *Amore* performance this year, at the International Theatre Festival in Sibiu, is a heartbreaking Pietà illustration. An Angolan singer, Aline Frazão, embraces as her own child, one of the actors of Pippo Delbono's group, Gianluca Ballarè, a person with Down syndrome. In fact, as a child-person. Like he was somebody else, like the Other one. She takes him in her arms, just the way he is. He is us, every one of us with our immense need, of all of us, but also of the grieving mankind, to be “accepted,” comforted, touched, embraced in the suffering of existence. The lace layers of the traditional wedding dress meet the naked skin of the human, in an act of pure vulnerability. It's like an unbearable cry, that Pippo Delbono addresses to the audience, to the whole world. The artist chose a common theme: love and a universal language – the love song – to sing and soothe his own, different, unique, suffering. Like physical deficiencies - love and suffering stigmatize. This is the way, every one becomes the Other at some point. In the end, different people with different experiences



cheered as one person, touched by the breath of Fado music and the archetypal situations, but also by the apparently naive sincerity, through which the director tells his story.

**Dumitriana Condurache** este regizor și lector universitar doctor la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, Facultatea de Teatru. Absolventă de regie și actorie, a făcut „ucenicie” la Academia „Athamor”, Germania, întâlnirea cu metoda regizorului și profesorului David Esrig contribuind la cristalizarea gândirii sale teatrale. A obținut titlul de doctor în 2010, cu teza *La limita cuvântului. Despre cuvântul poetic în teatru*. A pus în scenă texte de Mircea Eliade, Samuel Beckett, William Shakespeare, Friedrich Dürrenmatt, Peter Handke, Eschil, Seneca în mediul independent și în colaborare cu instituții de stat (Teatrul Național Iași, Teatrul Luceafărul, Ateneul Tătărași). A jucat în spectacolul *Troienele* de Andrei Șerban la Opera Națională Română din Iași. A pus în scenă operă: *Școala îndrăgostiților (Così fan tutte)*, *Nunta lui Figaro* de Mozart, cât și recitaluri de muzică românească și universală, ca regizor-profesor la Clasa de operă a Facultății de Interpretare, Compoziție și Studii Muzicale Teoretice a UNAGE Iași. A colaborat cu artiști și specialiști la proiecte interdisciplinare: Dragoș Pătrașcu (scenografie, instalații scenografice), Andrei Cozlac (experimente video muzicale), Consuela Radu-Țaga (conducere muzicală), Anca-Mihaela Ciofu (marionete), Ioana Petcu (InterDramText). A regizat experimente muzical-vizuale: *Voci în spațiu*, *video-document*, *studiu de operă și operetă românească* și scurtmetrajul de operetă „*Sunt într-o dilemă.*” *Povești despre dragoste și muzică*. A inclus în cercetarea ei artistică și pedagogică studiul marionetei: *medeea. o mamă, spectacol-laborator pe teme de teatru antic sau De ce, după De ce fierbe copilul în mămăligă*, de Aglaja Veteranyi. A lucrat cu actori ca Laura Bilic, Toma Hoge, Bianca Ioan, Mîndru Cătălin-Ștefan, Andrei-Grigore Sava, Ionuț Cornilă, Ada Lupu, Alex Iurașcu, George Cocoș, Cosmin Panaite. Din 2017 este mentor în cadrul Programului de rezidențe Școala de Acasă Hundorf, Mureș. Scrie articole pe teme de interes (ca autor unic sau în colaborare): *David Esrig și teatrul poetic. Elemente ale unei metode, Voci în spațiu sau Realismul contemporan în pedagogia viitorului cântăreț de operă, Om. Mască. Marionetă. Actorul în secolul XXI ș.a.* Cel mai recent proiect în mediul teatral independent este *Voices*, după Samuel Beckett. A participat la festivaluri ca Gala Star, Bacău, 2015, *Between. Pomiędzy*, Polonia, 2020, online, Festivalul Muzicii Românești, 2021, Draga Film Fest 2021, Festivalul Internațional „Zilele Teatrului Matei Vișniec”, Suceava, 2022.

**Dumitriana Condurache** is a director and Ph.D. Assistant Professor at „George Enescu” National University of Arts in Iași, Faculty of Theatre. She graduated in directing and acting, and she made an “apprenticeship” at the “Athamor” Academy, in Germany, getting acquainted with the director and professor David Esrig’s method, contributing to the crystallization of her theatrical thinking. She got her doctorate in 2010, with “*On the Verge of the Word. About the Poetic Word in Theater*” thesis. She has staged texts by Mircea Eliade, Samuel Beckett, William Shakespeare, Friedrich Dürrenmatt, Peter Handke, Aeschylus, and Seneca in the independent environment and in collaboration with state institutions (National Theatre of Iași, Luceafărul Theatre, Tătărași Athenaeum). She played in the *Trojan Women* by Andrei Șerban at the Romanian National Opera in Iași. She directed operas like *The School of Lovers (Così Fan Tutte)*, and *The Wedding of Figaro* by Mozart, as well as Romanian and universal music recitals, as a director-teacher at the Opera Class of the Faculty of Interpretation, Composition, and Theoretical Music Studies of UNAGE Iași. She collaborated with artists and specialists on interdisciplinary projects: Dragoș Patrascu (scenography, scenographic installations), Andrei Cozlac (musical video experiments), Consuela Radu-Țaga (conductor), Anca-Mihaela Ciofu (marionettes), Ioana Petcu (InterDramText). She directed musical-visual experiments: *Voices in Space*, *video document*,

a study of Romanian opera and operetta, and the short operetta film "I'm In a Dilemma." *Stories of love and music*. She included in her artistic and pedagogical research the study of the puppet: *Medeea. a mother, laboratory show on the themes of ancient theatre* or *Why, after Why is the Child Boiling in the Polenta*, by Aglaja Veteranyi. She worked with actors such as Laura Bilic, Toma Hoge, Bianca Ioan, Mîndru Cătălin-Ştefan, Andrei-Grigore Sava, Ionuţ Cornilă, Ada Lupu, Alex Iuraşcu, George Cocos, Cosmin Panaite. Since 2017 she is a mentor in the Hundorf Home School Residence Program, Mures. She writes articles on topics of her interest (as a sole author or in collaboration): *David Esrig and Poetic Theatre. Elements of a Method, Voices in Space or Contemporary Realism in the Pedagogy of the Future Opera Singer, Human. Mask. Marionette. The Actor in the 21st Century* and so on. Her most recent project in independent theatre is *Voices*, after Samuel Beckett. She was involved in festivals such as Gala Star, Bacău, 2015, *Between. Pomiędzy*, Poland, 2020, online, The Romanian Music Festival, 2021, Draga Film Fest, 2021, The International Festival "The Days of Matei Visniec Theatre", Suceava, 2022.

### **PhD candidate Sylvie Belleau (Université Laval, Quebec, Canada)**

***Le rêve d'Urmila, un proiect doctoral de cercetare-creație pentru a aborda Natyasastra și a aprofunda cunoștințele despre dans-teatrul Kathakali din sudul Indiei***

Această comunicare prezintă modul în care un proiect doctoral de cercetare-creație poate fi o oportunitate pentru a explora Alteritatea și alte discipline, de a se deschide către noi tărâmurile de cercetare, precum și de a pune sub semnul întrebării postura artistului în călătoria sa între cultura de origine și cultura disciplinei în care se antrenează. Ca debutantă într-o asemenea disciplină, am studiat kathakali în India de Sud la începutul celor douăzeci de ani ai mei și aceasta a influențat toată practica mea teatrală. Dans-teatrul din Kerala a făcut parte din instrumentele mele creative încă de la începutul vieții mele ca artist profesionist de scenă. Cercetarea mea doctorală a fost o modalitate de a pune în discuție amprenta antrenamentului kathakali într-un proiect de creație, de a-mi aprofunda cunoștințele despre teatrul indian și de a explora legăturile dintre kathakali, *Natyasastra*, tratatul indian clasic de dramaturgie și creația mea doctorală, *Le rêve d'Urmila*, prezentată în septembrie 2018, la Université Laval, în orașul Québec. Ca parte a cercetării mele doctorale privind hibriditatea culturală, a trebuit să antrenez un grup de artiști occidentali să danseze și să (se) joace cu codurile dansului indian pentru a atinge nivelul de competență culturală și disciplinară necesar pentru a produce creația doctorală. Voi prezenta astfel specificul procesului de antrenament și voi expune modalitățile în care am explorat diverse elemente ale performanței kathakali: cele patru *abhinaya*, elemente ritmice și muzicale etc. Voi explica și procesul de traducere prin care am trecut pentru a construi partituri gestuale cu *mudre* pentru a susține textul vorbit, și explorarea *navarasei* prin improvizație, precum și integrarea acestor elemente în producție. Această prezentare va sfârși prin a explica de ce am ales hibridizarea pentru a-mi defini postura de artist interpret în procesul meu de creație, în opoziție cu o postură interculturală pentru artiștii care lucrează sub îndrumarea mea.

***Le rêve d'Urmila, a research creation based doctoral project to approach Natyasastra, and to deepen the knowledge of Kathakali dance theatre from south India***

This communication will present how research creation based doctoral project can be an opportunity to explore the Otherness and other disciplines, to open to new realms of research as well as to question the artist's posture in his journey between the culture of origin and the culture of the discipline in which he trains. As an apprentice, I studied kathakali in South India in my early twenties and it influenced all my theatre practice. The dance-theatre

of Kerala has been part of my creative tools since the beginning of my creative life as a professional stage artist. My doctoral research was a way to question the footprint of the kathakali training in a creation project, to deepen my knowledge of Indian theatre and to explore the connections between kathakali, *Natyasastra*, the classical Indian treaty of dramaturgy, and my doctoral creation, *Le rêve d'Urmila*, which has been presented in September 2018 at Université Laval, in Quebec City. As part of my doctoral research on cultural hybridity, I had to train a group of western artists to dance and play with the codes of Indian dance to reach the level of cultural and disciplinary competence needed to produce the doctoral creation. I will thus present the specificities of the training process and expose the ways in which we explored various elements of the kathakali performance: the four *abhinaya*, rhythmic and musical elements etc. I will also explain the translation process that I underwent to construct gestural scores with *mudras* to support the spoken text, and the exploration of the *navarasa* through improvisation, as well as the integration of these elements to the production. This presentation will end up explaining why I chose hybridization to define my posture as a performing artist within my creation process, in opposition to an intercultural posture for the artists working under my guidance.

Bursieră FQRSH, **Sylvie Belleau** este doctorandă în literatură, arte ale scenei și ale ecranului, sub conducerea profesorului Liviu Dospinescu, la Université Laval, din Québec. Proiectul ei de cercetare-creație, *Le rêve d'Urmila*, a fost prezentat în septembrie 2018 cu opt artiști (actori-dansatori, cântăreț, muzician, artist video). Teza ei tratează hibridizarea culturală în artele scenice bazată pe *Natyasastra*, tratatul clasic de dramaturgie din India, prin arta kathakali. Ea este, de asemenea, interesată de impactul antrenamentului kathakali asupra artiștilor occidentali. În 1980, 1981 și 2001, a urmat un antrenament de 18 luni în kathakali la Kerala Kalamandalam, India. Proiectul ei de master, bazat pe cercetare-creație, *La dame du Cap Tourmente*, a fost o adaptare a piesei japoneze *Noh Hagaromo* la scena occidentală și a fost prezentat la UQAM în 1991. Sylvie Belleau participă la activitățile Fundației Kalabharati, un centru pentru Bharata Natya din Montreal. Autoare, actriță și povestitoare, director artistic al *Théâtre de la Source* din Montreal din 1985, a jucat pe scară largă, în franceză și engleză, în teatru și povestiri pentru publicul școlar, biblioteci și teatre din Quebec, Canada, Franța și India. După 20 de ani la conducerea Arbraconte, un program de povestiri pentru familii și școli la Theatre de l'Esquisse, ea a fondat în 2010, Festilou, un festival de povestiri pentru publicul tânăr. Din 1995, susține ateliere în școli din Quebec prin programul guvernamental *Artiști la Școală*. Prima ei carte-CD, *Grindel et le bouc de Noël*, a fost publicată de Planète Rebelle în 2013. De asemenea, predă artă dramatică în școlile primare din Montreal.

FQRSH scholarship recipient, **Sylvie Belleau** is a PhD candidate in Literatures, Stage and Screen Arts, under the direction of professor Liviu Dospinescu, at Université Laval, in Quebec City. Her research-creation based project, *Le rêve d'Urmila*, was presented in September 2018 with eight artists (actor-dancers, singer, musician, video artist). Her thesis deals with cultural hybridization in stage arts based on *Natyasastra*, the ancient dramaturgic treaty from India, through the art of kathakali. She is also interested in the impact of kathakali training on Western artists. In 1980, 1981 and 2001, Sylvie received an 18 months training in kathakali at Kerala Kalamandalam, India. Her research-creation based master project, *La dame du Cap Tourmente*, was an adaptation of Japanese Noh play *Hagaromo* to western stage and was presented at UQAM in 1991. Sylvie Belleau takes parts in Kalabharati Foundation activities, a centre for Bharata Natya in Montreal. Author, comedian and storyteller, artistic director of *Théâtre de la Source* in Montreal since 1985, she performed extensively, in French and English, in theatre and storytelling for school audiences, libraries and theatres in Quebec, Canada, France and India. After 20 years at the direction of

Arbraconte, a storytelling program for families and schools at Theatre de l'Esquisse, she founded in 2010, Festilou, a storytelling festival for young audiences. Since 1995, she has been giving workshops in schools in Quebec through the governmental program *Artists in School*. Her first CD-book, *Grindel et le bouc de Noël*, was published by Planète Rebelle in 2013. She also teaches dramatic art in primary schools in Montreal.

### **PhD candidate Claudia Funchal (Université Laval, Quebec, Canada)**

#### ***Un pod prea îndepărtat? Crearea Conversației vacilor și boilor după Guimarães Rosa ca proiect transcultural și interdisciplinar de teatru ritual***

Trăim într-o lume mai interconectată ca niciodată. Fără a ne părăsi camera, putem vedea peisaje din întreaga lume, putem citi și asculta muzică în diferite limbi, ne întâlnim cu prietenii de peste ocean și ne putem inspira din culturi ale unor locuri pe care nu le-am vizitat niciodată în persoană. Totuși, culturile cu care ne identificăm sunt cele pe care le-am experimentat în ritualurile vieții cotidiene (și extra-cotidiene): sărbători, spectacole, povestiri, gătit, evenimente artistice etc. Această conștientizare a apartenenței la una sau mai multe culturi poate fi catalizată de întâlnirea cu o alta – cu *Celălalt*. Această întâlnire, în contextul cercetării noastre, nu este o relație de opoziție, o încercare de clasificare, ci crearea unui „între” – *l'entre*, în sensul lui François Jullien (2018). Acest interstițiu creează o forță activă între cele două culturi, astfel încât ele să poată interacționa și să se transforme reciproc. Proiectul nostru, pe modelul „*practice as research*” (Robin Nelson, 2013), are o abordare interculturală și interdisciplinară și urmărește „să creeze punți între culturi prin spectacole” (Knowles, 2010), mai precis de a investiga modul în care unele aspecte ale culturii tradiționale braziliene ar putea fi împărtășite unui public străin. Spectacolul pe care l-am creat, *Conversație de vaci și boi* [*Conversation de Bœufs et de Vaches*], a fost prezentat cu o distribuție interculturală la Universitatea Laval, la 11 decembrie 2021. Dramaturgia lui a fost inspirată din diferite discipline și limbaje artistice, precum arta marțială braziliană Capoeira, celebrarea și ritualul tradițional brazilian *Bumba Meu Boi*, literatura lui Guimarães Rosa, dar și arta povestirii, a clovnului, precum și estetica lui Brecht. Ce se află în joc în această experiență? În ce măsură putem afirma că am putut să împărtășim prin teatru, nu doar o experiență estetică, ci o experiență a împărtășirii, o perspectivă efemeră a comuniunii?

#### ***A bridge too far? The creation of Conversation of Cows and Oxes after Guimarães Rosa as a crosscultural and interdisciplinary ritual theatre project***

We live in a world more interconnected than ever. Without leaving our room, we can see landscapes from around the world, read and listen to music in different languages, meet friends across the ocean, and be inspired by cultures from places we have never visited in person. Yet, the cultures with which we identify ourselves are the ones we had experienced in the rituals of daily (and extra-daily) life: celebrations, performances, storytelling, cooking, artistic events etc. This awareness of belonging to one or more cultures may be catalyzed by the encounter with another one – with the *Other*. This encounter, in the context of our research, is not a relation of opposition, an attempt of classification, but the creation of an “in between” – *l'entre*, in the sense of François Jullien (2018). This interstice creates an active force between the two cultures, so they can interact and transform each other. Our project, as “*practice as research*” (Robin Nelson, 2013), has an intercultural and interdisciplinary approach and looks to “bridge cultures through performances” (Knowles, 2010), more specifically to investigate how some aspects of the brazilian traditional culture could be shared to a foreign public. The show that we created, *Conversation of Cows and Oxes*

[*Conversation de Bœufs et de Vaches*], was presented with an intercultural cast at Laval University, on December 11<sup>th</sup>, 2022. Its dramaturgy was inspired by different disciplines and artistic languages, as the brazilian martial art *Capoeira*, the brazilian traditional celebration and ritual *Bumba Meu Boi*, the literature of Guimarães Rosa, but also the art of storytelling, of clowning, as well as the Brecht's aesthetics. What is at stake in this experience? To what extent can we affirm that we were able to share through theatre, not only an aesthetic experience, but an experience of sharing, an ephemeral insight of communion?

**Claudia Funchal** este doctorandă în *Literatură, arte ale scenei și ale ecranului* sub îndrumarea profesorului Liviu Dospinescu la Universitatea Laval, din Québec, Canada. Teza ei explorează „Teatralitatea în cadrul unei sărbători tradiționale braziliene și reinventarea ei transculturală: contribuții la jocul actorului și la implicarea spectatorului într-o formă de teatru ritual adaptată pentru publicul non-brazilian”. Acest proiect de cercetare-creare își trage cadrul teoretic din studiile teatrale interculturale. Claudia Funchal este beneficiara mai multor burse de la Universitatea Laval. Printre acestea, *Bourse de séjour de recherche à l'étranger* (2018) i-a permis să exploreze forme rituale de teatru în cadrul unui laborator de cercetare-creație din Brazilia, iar *Bourse de soutien à la recherche-crédation* a ajutat-o să-și producă creația doctorală, *Conversație de vaci și boi* în 2021. Claudia Funchal deține, de asemenea, două diplome de licență, în inginerie și în artele spectacolului, precum și un master în teatru, la Universitatea Statului São Paulo (UNESP) din Brazilia. Este acțiță, clown și performer; a jucat în teatru și a facilitat diverse ateliere în Brazilia, Canada și Franța. Interesele sale de cercetare sunt, printre altele, teatrul intercultural, dans-teatrul, teatrul fizic și tehnicile de comic tradițional. Este, de asemenea, membră a Institutului Patrimoniului Cultural (IPAC) de la Universitatea Laval, și a Comunității de Cercetare Interdisciplinară asupra Vulnerabilității (CRIV) în cadrul căreia colaborează în proiecte interdisciplinare între teatru și sănătate.

**Claudia Funchal** is a PhD candidate in *Literature, Stage and Screen Arts* under the supervision of professor Liviu Dospinescu at Laval University, in Québec, Canada. Her thesis explores “Theatricality within a Brazilian traditional celebration and its cross-cultural reinvention: contributions to acting and to the spectator's engagement within a form of ritual theatre adapted for non-Brazilian audiences”. This research-creation project draws its theoretical frame from the intercultural performance studies. Claudia Funchal is the recipient of several scholarships from Laval University. Among those, the *Bourse de séjour de recherche à étranger* (2018) allowed her to explore ritual forms of theatre within a research-creation laboratory in Brazil, and the *Bourse de soutien à la recherche-crédation* helped her produce her doctoral creation, *Conversation of Cows and Oxes* in 2021. Claudia Funchal also holds two bachelor's degrees, in engineering and in performing arts, as well as a master's degree in theater from the University of the State of São Paulo (UNESP) in Brazil. She is an actress, clown, and performer. She has performed in theatre and facilitated various workshops in Brazil, Canada and France. Her research interests are, among others, intercultural theatre, dance-theater, physical theatre, and traditional comedic techniques. She is also a member of the Institute for Cultural Heritage (IPAC) at Laval University, and of the Interdisciplinary Research Community on Vulnerability (CRIV) within which she collaborates in interdisciplinary projects between theatre and health care.

**Phd Candidate Beatrice Lapadat (Laval University, Québec, Canada)**

## ***Întâlnirea cu Celălalt și culturile sale în munca de cercetare – de la factor perturbator la factor auto-regulator***

Întâlnirea cu Celălalt în cercetarea consacrată artelor scenei înseamnă, dincolo de aspectul festiv, și confruntarea adesea incomodă cu un model de gândire, acțiune și interpretare care bulversează certitudinile personale. Lucrarea pe care intenționez să o susțin explorează felul în care relația cu un Celălalt îndepărtat de *habitus*-ul personal ajunge să exercite un impact notabil asupra alegerilor metodologice și teoretice ale cercetării. Servindu-mă de experiența personală ca doctorandă în artele scenei, voi sublinia raportul dintre expunerea cultural-socială la trei spații diferite de-a lungul acestui proces – anume România, Canada și Franța – și un mod specific de operare teoretică. În 2015, am ales să consacru lucrarea de doctorat relației dintre violența corporală și ritual la Jan Fabre, artist multidisciplinar de origine flamandă, condamnat în 2022 pentru hărțuire psihologică și sexuală în urma unui lung proces intentat de mai multe colaboratoare și colaboratori. Preocuparea mai veche pentru corpul *radical* s-a grefat în cazul meu ca răspuns revoltat la mediul conservator evanghelic în care am crescut în România. Ca doctorandă la Universitatea Laval din Québec, am fost nevoită să depășesc opoziția dintre instituția religioasă și cea a spectacolului, înțelegând că apariția corpului radical „eliberat” ascunde adesea abuzuri de putere și presiune psihologică desfășurate în culise. Petrecând ultimii ani în Canada și Franța, țări în care interesul pentru sănătatea psihologică a artiștilor se traduce prin politici concrete, am avut oportunitatea de a observa cum blocajele, tensiunile și contradicțiile generate de interesul pentru universul unui artist cu un profil „problematic” se integrează natural în însăși evoluția aparatului metodologic și teoretic al tezei. Între necesitatea expunerii și analizei corpului scenic revoltat care își construiește propriul ritual și necesitatea înțelegerii contextului socio-cultural în care acesta se produce, se profilează noi oportunități de investigare teoretică în care raportarea la Celălalt are rolul de a echilibra tensiunile subiective ale spectatorului-cercetător.

## ***Meeting the Other and their cultures in the research process – from disruption to autoregulation***

Beyond the festive dimension implicitly present in performing arts research, interfering with the Other also involves a sometimes disturbing confrontation with a different pattern of thinking, doing and interpreting that risks to disrupt one's own convictions. My work explores the manner in which the relationship with the Other, distant from one's personal *habitus*, can considerably impact the methodological and theoretical choices specific to the research process. Starting from my personal experience as a Ph.D. candidate in performing arts, I will attempt to highlight the link between the reality of being exposed to three different socio-cultural environments – Romania, Canada and France – and a specific theoretical operational mode. In 2015, I chose to construct my thesis around the link between corporeal violence and ritual in Jan Fabre's stage work. Three years later, the multidisciplinary artist of Flemish origin was found guilty of sexual and moral harassment towards several of his ex-collaborators. My constant interest in what I call “the radical body” had been constituted as a transgressive response to the conservative Evangelical milieu in which I grew up in Romania. As a Ph.D. candidate at Laval University in Canada, I grew aware of the fundamental necessity of going beyond the strictly binary opposition between the religious and the theatrical institution. I thus understood that what led to the emergence of the radical “liberated” body would often hide different and subtle forms of abuse of power and psychological pressure hidden to the spectator. As I've spent the last few years in Canada and France, countries where the upgrowing interest in artists' mental health is translated

through real social and juridical policies, I've had the opportunity to grasp the manner in which intellectual barriers, tensions and contradictions generated by my interest in the aesthetic universe of an artist with such a "problematic profile" are integrated organically in the evolution of the methodological and theoretical apparatus of my research. Between the necessity of exposing and analyzing the "angry body" fabricating their own ritual on stage and the necessity of understanding the socio-cultural context in which this process develops, new opportunities of theoretical and practical investigation arise. In this context, meeting and confronting the Other plays a crucial role in dedramatizing the subjective tensions experienced as spectator and researcher.

Absolventă de masterat în literatură comparată și teoria literaturii a Facultății de Litere a Universității din București (2012), **Beatrice Lăpădat** este în prezent doctorandă în Literatură, arte ale scenei și ecranului la Universitatea Laval din Québec. Teza sa, coordonată de profesorul Liviu Dospinescu, se intitulează *Violența corporală ca revenire la ritual în spectacolele lui Jan Fabre*. Ca asistentă de cercetare, a participat în Grecia și Canada la proiectul condus de Liviu Dospinescu „*Exodul sirian în teatrul realului: Către o formă de ritualitate socială*” (2018, 2020 și 2021). De asemenea, a predat cursul *Teatru și spectacular* (2018) în cadrul Departamentului de literatură, teatru și cinema al Universității Laval. A beneficiat de bursa Fondului de Cercetare din Québec, programul *Societate și Cultură*, și de bursa Hans-Jürgen Greif a Universității Laval. Ca jurnalist cultural, semnează cronici, interviuri și eseuri critice publicate pe platforma *LiterNet*, din a cărei echipă de redacție a făcut parte între 2009 și 2015, și în *Observator Cultural*, *Cultura*, *Luceafărul*, *Teatrul Azi*, *Aplauze*, *Scena.ro*, *Ma Culture* (Franța). Dincolo de interesul teoretic pentru artele scenei, Beatrice Lăpădat este consultant dramaturgic și a făcut parte din colectivul coregrafic *AREAL / spațiu pentru dezvoltare coregrafică* în calitate de responsabil de comunicare și *networking*. Beatrice Lăpădat este membră a *CATR* (Canadian Association for Theatre Research) și *SQET* (Société Québécoise d'études théâtrales).

**Beatrice Lapadat** holds a master's degree in comparative literature and literary theory (Faculty of Letters, Bucharest University, 2012) and is currently a Ph.D. candidate in literature, performing arts and media arts at Laval University, Québec, under the supervision of Professor Liviu Dospinescu. Her thesis is titled *Corporeal Violence as Return to Ritual in Jan Fabre's performances*. As a research assistant within the Department of literature, theatre and cinema of Laval University, she contributed to the development of a long-term research project in Greece and Canada (2018, 2020-2021), *The Syrian Exodus in the Theatre of the Real: Towards a Form of Social Rituality*, led by Liviu Dospinescu. She equally taught the course *Theatre and Spectacular* (2018) within the Department of literature, theatre and cinema of Laval University. Beatrice Lapadat was awarded the Quebec Research Funds scholarship (the Society and Culture programme) as well as the Hans-Jürgen Greif scholarship offered by Laval University. As a cultural journalist, she signed reviews, interviews and critical essays for *LiterNet*, where she also contributed as an editor from 2009 to 2015, equally publishing in cultural magazines such as *Observator Cultural*, *Cultura*, *Luceafarul*, *Teatrul azi*, *Aplauze*, *Scena.ro* and *Ma Culture* (France). Beyond her theoretical interest in performing arts, she works as a dramaturgical consultant and was part of the *AREAL space for choreographic development* as a communication and network coordinator. Beatrice Lapadat is a member of *CATR* (Canadian Association for Theatre Research) and *SQET* (Société Québécoise d'études théâtrales).

**Phd candidate Essouma Long (Laval University, Québec, Canada)**

### ***Pe urmele mvetului, de la Celălalt la Același***

Mvet-ul este o formă performativă populară multidisciplinară din Africa Centrală, care se joacă însoțită de un instrument muzical cu același nume și care combină arta povestirii, cântecul, muzica și dansul. În această comunicare, ne interesează relația dintre artistul mvet și spectatori și de fapt chiar cu întreaga comunitate care găzduiește performanța. În această artă, interpretul – în același timp povestitor, actor, dansator, cântăreț, muzician și maestru de ceremonii – caută un fel de fuziune cu spectatorii, pentru a constitui o unitate estetică aparte, dar și un corp și spirit comun, o formă de ritual social, mai împlinită decât cea a teatrului în stil occidental. De altfel, în cazul mvet-ului, publicul trece de la starea de contemplare la starea de partener de joc, începând cu pregătirile pentru manifestarea lui, cu implicarea puternică a comunității, până la punctul în care întâlnirea dintre artist și public devine un proces complex care se întinde pe mai multe zile. De la anunțul venirii spectacolului mvet în comunitate și până în ziua spectacolului, toată lumea lucrează la pregătirea acestei fuziuni spirituale care duce la împlinirea ritualului social și a spiritul festiv ce sărbătorește viața și reînnoirea. Aceste aspecte sunt legate de cercetarea noastră doctorală privind arta mvet, pe care o practicăm noi înșine. *Cum înțelege și gestionează artistul mvet procesele singulare care duc la această fuziune a atâtor singularități care intră în joc în timpul spectacolului mvet?* Vom prezenta așadar cum este facilitată această mișcare *de la celălalt la același*, mai precis: viziunea artistului mvet asupra comunității gazdă, dar și expectativa în care comunitatea se pregătește pentru întâlnire, precum și modalitățile prin care această performanță reușește să reducă distanțele.

### ***In the footsteps of the mvet, from the Other to the Same***

Mvet is a popular multidisciplinary performative form from Central Africa, which is played accompanied by a musical instrument of the same name and which combines the art of storytelling, song, music, and dance. In this communication, we are interested in the relationship between the mvet artist and the spectators, even the whole of the community hosting the performance. In this art, the performer – at the same time storyteller, actor, dancer, singer, musician, and master of ceremonies – seeks a kind of fusion with the spectators, to constitute a particular aesthetic unity, but also a common body and spirit, a form of social ritual, more accomplished than that of Western-style theatre. In fact, in the case of mvet, the audience goes from the state of contemplation to the state of playing partner, beginning with the preparations for its manifestation, the strong involvement of the community, to the point where the meeting between the artist and his public becomes a complex process that extends over several days. From the announcement of the arrival of the mvet performance in the community until the day of the performance, everyone works to prepare this spiritual fusion which accomplishes the social ritual and the festive spirit celebrating life and renewal. These aspects are linked to our doctoral research on the art of mvet, which we practice. *How does the mvet artist understand and manage the singular processes that lead to this fusion of so many singularities that come into play during the mvet performance?* We will therefore present how the movement *from the Other to the Same* can be facilitated, more precisely the view of the mvet artist on the host community, but also the expectation in which the community prepares for the encounter, as well as in the ways this performance manages to reduce distances.

Născut în Camerun, **Essouma Long** trăiește în Canada și este povestitor-muzician și actor. Are o dublă pregătire, provenită din tradițiile orale africane și din arta actorului. Are numeroase participări la festivaluri internaționale din Africa, Europa și America de Nord. În calitate de doctorand în *Literatură, arte ale scenei și ale ecranului* la Universitatea Laval, sub conducerea profesorului Liviu Dospinescu, el explorează teatrul epic în general, în special



arta *mvét*, atât aspectele sale ludice cât și relațiile sale cu publicul și cu comunitatea gazdă. Miezul problematicii sale actuale este legat de înțelegerea modului în care această practică epică africană se manifestă ca artă vie a spectacolului și de a stabili specificul ei teatral, dar și funcțiile sale sociale și rituale. Observațiile lui Essouma Long, care încep cu meșteșugul actoriei epice, au, de asemenea, un impact asupra problemelor generice ale teatrului tradițional african și ale promovării acestuia. Essouma Long este membru al Rețelei euro-africane pentru cercetarea epopeilor (*Réseau Euro-Africain de Recherches sur les Épopées – REARE*). *Griot* al timpurilor moderne, el este și autor, cu mai multe publicații colective, în reviste academice, și individuale precum epopeile *La Rumeur* (2014) și *Demain au féminin* (2020).

Born in Cameroon, **Essouma Long** lives in Canada and is a storyteller-musician and performer. He has a dual training, from African oral traditions and the art of the actor. He has many participations in international festivals in Africa, Europe, and North America. As a doctoral student in *Literature, stage and screen arts* at Laval University, under the direction of Professor Liviu Dospinescu, he explores the epic theater in general, in particular the art of *mvét*, on its playful aspects, as well as its relations with the audience and the host community. The crux of its current problematic is to understand how this African epic practice manifests itself as a live performance art and to establish its theatrical specificities, but also its social and ritual functions. Essouma Long's observations, which begin with the craft of epic acting, also have an impact on generic questions of traditional African theater and its promotion. Essouma Long is a member of the Euro-African Network for Research on Epics (*Réseau Euro-Africain de Recherches sur les Épopées – REARE*). A modern-day griot, he is also an author, with several collective publications, in scholarly journals, and individual ones such as the epics *La Rumeur* (2014) and *Demain au féminin* (2020).

### **Drd Ionica Alexiu Pașcanu (Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu)**

#### ***Teatrul – un spațiu al întâlnirilor cu alteritatea***

Tema propusă, *Intersecții în cercetarea artistică: modelul Celuilalt și cultura mobilității*, este acută și necesară într-o societate care, în decursul a doar trei decenii, a reușit să-și aproprie o mentalitate modernă, europeană, printr-un intens schimb cultural, dar și să exploreze reversul medaliei, printr-un exod dificil de anticipat inițial.

Materialul urmărește, diacronic și sincron, lupta dintre tradiție și inovație care a marcat cultura și civilizația românească, chiar dacă cele două tendințe coexistă, în mod firesc, în toate epocile. Sunt dezvoltate, succint, temele pașoptismului, junimismului (teoria formelor fără fond a lui Titu Maiorescu), și modernismului interbelic (teoria lovinesciană a sincronismului), pentru a se evidenția cum raportarea la alteritate s-a modificat în interiorul unei culturi care funcționa pe baza unor ierarhii și modele. Societatea contemporană a schimbat paradigma înțelegerii mobilității culturale iar toleranța față de valorile Celuilalt determină narativul cultural prin dezavuarea oricăror derapaje. Mai mult, interactivitatea și democratizarea formelor de comunicare, au determinat apariția unei culturi cu numeroși poli de influență. Procesul este ilustrat și de un sondaj realizat ad-hoc, empiric, asupra unui eșantion reprezentativ de adolescenți care au afirmat un puternic atașament față de modelul străin. Cu toată această deschidere, manifestată la nivel declarativ, recrudescența naționalismului e un spectru ce reapare în cultura și civilizația românească și europeană, consecință, probabil, atât a nevoii de delimitare identitară, cât și a dorinței de recunoaștere ca influență culturală.

Tema lucrării mele de doctorat, *Teatralitatea contemporană și civilizația spectacolului virtual – între prezență, participare și imagine digitală* – elaborată sub

îndrumarea științifică a prof. univ. dr. Octavian Saiu – ilustrează această necesitate a oamenilor de cultură de a fi în contact cu evoluția tehnologiei care definește și modelează cultura, într-un proces, însă, cu dublu sens. Etichetarea unui produs cultural drept „valoros” se poate face doar cunoscându-i relevanța, atât în plan național cât și trans-național.

### ***Theatre – the place of meeting the Otherness***

The topic, *Crossroads in artistic research: the Other's paradigm and the culture of mobility*, is keen for any society and especially for the Romanian one, as it succeeded in building a new, European mentality, over such a short span of only three decades. This was possible through intense cultural exchanges, including theatre's involvement as a mentality developer but, in the same time, we should have in mind the opposite side of the process, the overwhelming number of Romanian people who chose to live in a foreign culture.

This paper tries to shed some light, both from historical and contemporary point of view, upon the challenges of being caught between tradition and modernity in Romanian culture. There are discussed, briefly, few important cultural theories which marked our development in the last two centuries when the otherness was perceived as a role model and the cultural hierarchy was a valid instrument. In the present, it looks like the entire paradigm is changed and openly accepting cultural differences, being tolerant, has become the main narrative. This was possible due to the numerous, interactive, means of communication which have emerged lately and empowered everybody to contribute to the cultural stream. This is not a flawless process and the inevitably draws back could be measured in many ways. An example is a poll of teenagers students who revealed a strong bias towards the foreign cultural pattern. In spite of all these statements, the shadow of nationalism still appears in Romanian and European culture and theatre has the task to reveal it.

My Phd thesis, *The contemporary theatricality and the civilization of virtual theatre – among presence, participation and digital image*, supervised by professor Octavian Saiu, is build upon this idea, that the artists need to be in touch with each other in order to measure up to both art and technology's development.

**Ionica (Pașcanu) Alexiu** urmează studiile doctorale la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu. Teza de doctorat, *Teatralitatea contemporană și civilizația spectacolului virtual – între prezență, participare și imagine digitală*, este coordonată științific de prof. univ. dr. Octavian Saiu. De asemenea, este profesoară de limba și literatura română în cadrul Colegiului Economic „Hermes”, București. Ca performanțe academice, pot fi menționate: participarea la conferința organizată de Universitatea „George Enescu” din Iași, ediția 2021, având ca temă „Sensuri ale interpretării în cercetarea artistică actuală. Cercetarea doctorală în teatru, de la teatrologie la creație”, cu lucrarea *Teatralitatea în căutarea unui nou mod de exprimare*, publicarea în revista „Jurnalul Artelor Spectacolului”, nr 2/2021, a articolului *Teatralitatea contemporană – un dialog al prezențelor și interferențelor* și colaborarea la revista „Aplauze”, a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, ediția 2022.

**Ionica (Pașcanu) Alexiu** is a Romanian language and literature teacher and holds two bachelor degrees, in philology (“Dunarea de Jos” University of Galați, graduated in 1997) and in teatrology (National University for theatre and film “I.L. Caragiale”; graduated in 2009) and a master degree, also in teatrology, from 2011. Currently, is a Ph. D. student at “Lucian Blaga” University of Sibiu. The topic of her Phd's thesis is *The contemporary theatricality and the civilization of virtual theatre – among presence, participation and digital image*, and the supervisor is professor Octavian Saiu. The following should be mentioned as her academic reports: took part in the conference organized by “George Enescu” University of Iași in 2021; published the article *The contemporary theatricality – a*

*dialogue of interferences* in "JAS", 2/2021, and collaborated to "Applause", Sibiu International Theatre Festival's magazine, in 2022.

**Drd. Andreea (Jighirgiu) Darie (Universitatea Națională de Arte „George Enescu”)**

***Festival d'Avignon – provocările unei documentări doctorale***

În cadrul cercetării mele doctorale, chiar dacă am ales traseul științific și nu cel profesional, am căutat să extind discursul teoretic în diverse zone aplicative. Pentru a înțelege resorturile clowneriei și structura psiho-somatică a actorului-clovn am realizat un studiu monologat prin non-verbalitate despre trickster, am participat la ateliere fizice și online cu profesori de clownerie din Marea Britanie și Spania și, nu în ultimul rând, am derulat alături de o echipă interdisciplinară un laborator teatral de nișă cu tema: condiția clovnească a unor personaje dramatice. După toate aceste extensii practice ale cercetării, a venit rândul, în această vară, să întreprind o vizită de documentare la Festivalul de la Avignon. Mi-am propus să vizionez spectacole ce conțin în mod declarat expresie clovnească, dar și spectacole în care pot identifica acest lucru în baza unor criterii definite în cadrul cercetării mele. Astfel, am descoperit că a ajunge în perioada festivalului la Avignon este în sine o aventură. Te hazardezi într-o dinamică teatrală eterogenă greu de asimilat. Diversitatea evenimentelor care se desfășoară atât în curtea Palais des Papes, cât și în alte câteva sute de locații din orașul vechi, dar și în alte cinci localități învecinate – Châteauneuf-du-Pape, Monteux, Courthézon, Vedène și Noves –, depășește orice alt demers festivalier din Europa. Acest fapt îngreunează opțiunile oricărui spectator, avizat sau nu. Anul acesta în secțiunea oficială (7-26 iulie) au avut loc peste 40 de evenimente, unele reluate în zile consecutive, rezultând câteva sute de reprezentații, toate cu casa închisă. Secțiunea „Off” a festivalului a avut o durată mai mare (7-30 iulie) și 1570 de spectacole, fiecare spectacol având mai multe reprezentații, unele chiar pe întreaga durată a festivalului. Nu este nevoie de calcule matematice pentru a ne putea face o idee despre efervescența artistică a acelor zile de vară în sudul Franței.

***Festival d'Avignon - The Challenges of a Doctoral Documentation***

In my doctoral research, even though I chose the scientific route and not the professional one, I sought to expand the theoretical discourse in various applicative areas. In order to understand the springs of clowning and the psycho-somatic structure of the clown actor, I conducted a non-verbal monologue study about the trickster, I participated in physical and online workshops with clowning teachers from the UK and Spain and, last but not least, I conducted together with an interdisciplinary team a niche theatrical laboratory with the theme: the clown condition of some dramatic characters. After all these practical extensions of the research, it was my turn, this summer, to undertake a documentary visit to the Avignon Festival. I had planned to watch shows that clearly contain a clownish expression, but also shows where I could identify it based on criteria defined in my research. Thus, I discovered that getting to Avignon during the festival is an adventure in itself. You risk yourself into a heterogeneous theatrical dynamics that is difficult to assimilate. The diversity of events that take place both in the courtyard of Palais des Papes and in several hundred other locations in the old town, but also in five other neighbouring towns – Châteauneuf-du-Pape, Monteux, Courthézon, Vedène and Noves – surpasses any other festival approach from Europe. This fact complicates the options for any viewer, competent or not. This year, in the official section (July 7-26), there were more than 40 events, some resumed in consecutive days, resulting in several hundred performances, all of them sold out. The "Off" section of the festival had a longer duration (July 7-30) and 1570 performances, each show having multiple

performances, some even running the entire duration of the festival. No mathematical calculations are needed to get an idea of the artistic effervescence of those summer days in the south of France.

**Andreea Darie (Jighirgiu)** este licențiată în Actorie a Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași (2017) și a terminat un masterat în Arta Interpretării Caracterelor Dramatice la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu (2019). În prezent este doctorand în domeniul Teatru la UNAGE, realizând un studiu pe tema „Clovnerie și teatralitate. O cercetare asupra actorului clown”. În calitate de doctorand a realizat stagii de pregătire în cadrul unor masterclass-uri coordonate de Jon Davison, profesor universitar din Londra, precum și în cadrul Organizației Nouveau Clowns din Barcelona. Până în prezent a realizat 21 de roluri pe scene profesionale din țară – Teatrul Municipal Bacovia din Bacău, Teatrul „George Ciprian” din Buzău, Teatrul „V.I. Popa” din Bârlad, Circul Metropolitan din București – precum și în spații independente din Iași. A efectuat turnee în numeroase orașe din țară și a participat la diferite festivaluri și concursuri, obținând în aprilie 2018 o nominalizare la „Bacău Fest Monodrame” cu spectacolul „Trei” după *Clitemnestra sau Crima* de Marguerite Yourcenar. Din anul 2015 derulează activități artistice în cadrul Asociației ARTES, iar din 2017 este angajată a Teatrului Municipal Bacovia din Bacău.

**Andreea Darie (Jighirgiu)** holds a Bachelor's degree in Acting from "George Enescu" National University of Arts of Iași (2017) and a Master's degree in the Art of Dramatic Character Interpretation from "Lucian Blaga" University of Sibiu (2019). She is currently a PhD student in the field of Theatre at UNAGE, carrying out a study on "Clowns and theatricality. A research on the clown actor". As a PhD student, she participated in Master classes coordinated by Jon Davison, university professor in London, as well as in training sessions within the Nouveau Clowns Organization from Barcelona. So far, she has performed 21 roles on professional stages in the country - Bacovia Municipal Theatre in Bacău, "George Ciprian" Theatre in Buzău, "V.I. Popa" Theatre in Bârlad, The Metropolitan Circus in Bucharest - as well as in independent spaces in Iași. She toured in many cities in the country and participated in various festivals and competitions, obtaining in April 2018 a nomination at "Bacău Fest Monodrame" with the show "Three" after *Clytemnestra or the Crime* by Marguerite Yourcenar. Starting with 2015, she has been performing artistic activities within ARTES Association, and since 2017 she has been an employee of Bacovia Municipal Theatre of Bacău.

### **Drd. Alexandra Diaconița (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

#### ***Tăcerea celui alt: între complementaritate și distanțare***

Tăcerea este limbaj universal. Dacă există ceva care să traverseze multiple culturi, în feluri care să pară atât de familiare oricui, acest lucru îl poate realiza tăcerea. Conceptul de tăcere nu are nevoie de forme gramaticale, declinări sau accente, deși le include la un nivel subtil, tăcerea nu are, de cele mai multe ori, nevoie de traducere, ea se subînțelege, fiindcă particularitățile ei sunt predominant emoționale, iar emoția este universală. Desigur, pot exista culturi ale zgomotului, așa cum, de pildă, există culturi ale tăcerii, înclinate spre o exprimare scenică ce include într-o foarte mare măsură nevoia de liniște. În arta teatrală, nu putem scăpa de „celălalt” sau de „ceilalți” – partener de scenă, public, regizor etc. Profilul unui așa-zis „celălalt” este o ipostază care pare să ofere un cadru mai intim, o conexiune directă, fără martori, acel moment de întregire la care un om, din când în când, aspiră. Ființa tăcută atrage ființa cu nevoie de răspuns. Este „celălalt” o formulă străină, separată, distanțată

cultural sau metaforic? Studiul de față își propune să radiografeze momente unde celălalt (fie un personaj, o stare, o lume etc) întâlnește un altul și decide să-l „întrească”, să adere fiecare la lumea celuilalt, sau, dimpotrivă, să-l determine să se distanțeze și să se închidă în propria lume. Privirea aruncată „celuilalt” este o privire aruncată dincolo de granițele proprii persoane – privirea leagă în tăcere ceea ce vorbele dezleagă în cuvânt.

*The work of Alexandra Diaconița was supported by the project "PROINVENT", Contract no. 62487/03.06.2022 - POCU/993/6/13 - Code 153299, financed by The Human Capital Operational Programme 2014–2020(POCU), Romania.*

### ***The silence of the other: between complementarity and distancing***

Silence is an universal language. If there is anything that crosses multiple cultures, in ways that seem so familiar to anyone, this can be achieved by silence. The concept of silence does not need grammatical forms, declinations or accents, although it includes them on a subtle level, silence does not need, most of the time, translation, it goes without saying, because its peculiarities are predominantly emotional, and emotions are universal. Of course, there can be cultures of noise, just as, for example, there are cultures of silence, inclined towards an expression that includes to a very large extent the need for silence. In theatrical art, we cannot get rid of the "other" or the "others" – stage partner, audience, director, etc. The profile of a so-called "other" is a hypostasis that seems to offer a more intimate setting, a direct connection, without witnesses, that moment of wholeness to which a man, from time to time, aspires. The silent being attracts the being in need of an answer. Is "the other" a foreign, separate, culturally or metaphorically distanced formula? This study aims to x-ray moments where the other (either a character, a state, a world etc.) meets another and decides to "complete" him, to adhere to each other's world, or, on the contrary, to cause him to distance himself and close himself in his own world. The gaze cast at the "other" is a glance thrown beyond the boundaries of one's own person – the gaze of one is silently linked to the gaze of the other.

*The work of Alexandra Diaconița was supported by the project "PROINVENT", Contract no. 62487/03.06.2022 - POCU/993/6/13 - Code 153299, financed by The Human Capital Operational Programme 2014–2020 (POCU), Romania.*

**Alexandra Diaconița** s-a născut în data de 11 decembrie 1994, în Pașcani. A urmat cursurile secției Actorie a Facultății de Teatru, din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, în perioada 2014-2017. Din anul 2017 până în 2019 a urmat cursurile Facultății de Arte și Litere, din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, la secția Arta interpretării caracterelor dramatice. Din 2020 până în 2023 este doctorandă la Școala Doctorală de Teatru din Iași din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu”. A avut diferite colaborări cu tineri regizori în mediul independent (câteva exemple în acest caz: *Prea suntem mulți pe nenorocita asta de barcă*, regia Alice Moisă, *Mustața lui Hitler*, regia Vlad Volf, *Karnal*, regia Radu Alexandru, *Ivan*, regia Antonella Cornici, *No exi(s)t*, regia Andreea Darie), dar și colaborări în mediul instituționalizat (*Strigoii*, TNI, regia Alexandra Vieru, *Țesătorul de vise*, TNRS, regia Florin Coșuleț, *Casa Bernardei Alba*, TNI, regia Tatiana Ionesi). De asemenea, a participat și la numeroase festivaluri (FITIC Constanța; FITPTI Iași; Maratonul Teatrului Independent Fringe București; Festivalul in: v z b l Timișoara; Istropolitana Project Bratislava), cât și la workshop-uri care au avut impact asupra formării artistice („Clown Workshop” susținut de actorul Christophe Herrada, organizat de Teatrul Național „Radu Stanca” Sibiu; „Bernard Hiller International Masterclass” susținut de Bernard

Hiller la Madrid). Din 2019 este trainer de improvizație și arta actorului pentru adolescenți și adulți, în cadrul cursurilor Școlii private de teatru ProfessArt.

**Alexandra Diaconita** was born on December 11, 1994, in Pascani. She attended the Acting Department of the Faculty of Theatre, within the "George Enescu" National University of Arts Iasi, between 2014-2017. From 2017 to 2019 she attended the courses of the Faculty of Arts and Letters, within the "Lucian Blaga" University of Sibiu, at the Art of Interpreting Dramatic Characters section. From 2020 to 2023 she is a PhD student at the Doctoral School of Theatre in Iasi at the "George Enescu" National University of Arts. She had different collaborations with young directors in the independent environment (some examples in this case: *Too many of us on this boat*, directed by Alice Moisă, *Hitler's Mustache*, directed by Vlad Volf, *Karnal*, directed by Radu Alexandru, *Ivan*, directed by Antonella Cornici, *No exi(s)t*, directed by Andreea Darie), but also collaborations in the institutionalized environment (*Ghosts*, TNI, directed by Alexandra Vieru, *The Dream Weaver*, TNRS, directed by Florin Coșuleț, *Bernarda Alba House*, TNI, directed by Tatiana Ionesi). She has also participated in numerous festivals (FITIC Constanta; FITPTI Iasi; The Marathon of the Independent Theatre Fringe Bucharest; Festival in: v z b l Timisoara; Istropolitana Project Bratislava), as well as at workshops that had an impact on her artistic training ("Clown Workshop" held by actor Christophe Herrada, organized by the National Theatre "Radu Stanca" Sibiu; "Bernard Hiller International Masterclass" held by Bernard Hiller in Madrid). Since 2019 she is an improvisation and actor's art trainer for teenagers and adults, within the courses of the Private School of Theatre ProfessArt.

### **Drd. Bogdan Gutu (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iasi)**

#### ***Eu, tu, celălalt: război în cultură***

Ce este cultura? Ce nevoi și simțăminte omenești acoperă ea? Să fie vorba de interacțiune socială, de nevoia de ordine, de iubire, de frumos sau de necesitatea de a ascunde o frică, o teamă, o culpabilitate? Este cultura o modalitate de a reprima agresiunea dionisiacă specifică ființei umane sau o funcție care ajută la propășirea ei în lume? Dacă ar fi să dăm ascultare mesajului transmis de paradigma freudiană, „cultura ascultă de un impuls erotic interior care îi spune să unească oamenii prin intermediul sentimentului de culpabilitate” (S.Freud, *Disconfort în cultură*) Ne dăm seamă că, într-adevăr, cultura implică restricții, iar acest raționament ne găsește pe toți „vinovați în cultură”, angrenați într-un dialog al vinei pe care rareori o acceptăm. Opreliștile eticului, canoanele bunului-simț și respectul față de celălalt tremură precum un vapor care nu reușește să acosteze în port, din pricina valurilor și a vremii supărătoare. Eterna luptă între egoism și altruism atinge culmi greu de suportat și plătim (oare?) un preț mult prea mare pentru a avea onoarea de a fi așezați în sfântul lăcaș al societății pe care am inventat-o din dorința de a aboli frica singurătății din noi, pentru ca, ulterior, tot noi să ne răzvrătim împotriva ei. Vedem, realizăm, concluzionăm și persistăm în eroare. Iar acest destin al „torturii creaționale” la care se supune artistul (văzut ca element creator de cultură) transpare ca o căință pusă pe seama infamiei de a judeca conform dorințelor personale, susținute până în pânzele albe de argumente iluzorii. Suntem dispuși să-i sacrificăm pe ceilalți pentru a obține fericirea sau să ne jertfim pe noi înșine în detrimentul siguranței din cultură? Această problematică este una cât se poate de serioasă în secolul nostru, un veac în care vina pare a fi a oricui, dar mai puțin a noastră... În lumina acestor idei se cuvine a ne întreba: există cu adevărat la artistul de azi dorința de deschidere către celălalt, sau ea dispare odată cu refuzul (teama, îndoiala, frica) de a accepta oglindirea sinelui printr-un alt sine?

*The work of Bogdan Guțu was supported by the project "PROINVENT", Contract no. 62487/03.06.2022 - POCU/993/6/13 - Code 153299, financed by The Human Capital Operational Programme 2014–2020 (POCU), Romania.*

***Myself, you, the other: war in culture***

What is culture? What human needs and feelings does it cover? Is it about social interaction, the need for order, love, beauty or the need to hide a fear, a fear, a guilt? Is culture a way to repress our Dionysian human aggression, or a function that helps spreading it in the world? If we were to listen to the message conveyed by the Freudian paradigm, "culture listens to an inner erotic impulse that tells it to unite people through guilt"(S.Freud, *Disconfort în cultură*, trad. Roxana Melnicu, Ed. All, București, 2011, p. 117) We realize that, indeed, culture implies restrictions, and this reasoning finds us all "culpable in culture," engaged in a dialogue of guilt that we seldom accept. The ethics répugnance, the canons of common sense and respect for the other shiver like a ship that fails to dock in port, because of waves and rough weather. The eternal struggle between selfishness and altruism is reaching unbearable heights and we are (are we?) paying a far too high price to have the honor of being seated in the hallowed seat of our society, that we invented out of a desire to abolish the fear of loneliness in us, so that later we too would rebel against it. We see, realize, conclude and persist in error. And this destiny of "creative torture" to which the artist (seen as a creative element of culture) submits appears as a repentance attributed to the infamy of judging according to personal desires, supported 'till the end of the end by illusory arguments. Are we willing to sacrifice the others to achieve happiness or sacrifice ourselves for the safety of culture? This dilemma is a very serious one in our century, an age in which the fault seems to be everyone's, but less so ours... In the light of these ideas we should ask ourselves: today's artist really has the desire to open up to the other, or does it disappear with the refusal (fear, doubt, fear) to accept the mirroring of the self through another self?

*The work of Bogdan Guțu was supported by the project "PROINVENT", Contract no. 62487/03.06.2022 - POCU/993/6/13 - Code 153299, financed by The Human Capital Operational Programme 2014–2020 (POCU), Romania.*

**Bogdan Lucian Guțu** este regizor de teatru, scenarist, dramaturg, membru al Forului Câmpului Lacanian din România și doctorand la Școala Doctorală de Teatru UNAGE, Iași. Obiectul cercetării sale științifice este „actul ratat”, un proces psihic omniprezent în dramaturgie, precum și în performance și cinema. A absolvit regia în cadrul UNAGE, cu spectacolul „1+2. Povești din viața de cuplu”, o lucrare de laborator bazată pe textul „La Ronde” de Arthur Schnitzler. Este autodidact, pasionat de literatură, pictură, desen, istorie și sociologie.

**Bogdan Lucian Guțu** is a theater director, screenwriter, playwright, member of the Lacanian Field Forum in Romania and PhD student at UNAGE Theater Doctoral School, Iasi. The object of his scientific research is the "Freudian slip", a psychic process ubiquitous in dramaturgy, as well as in performance and cinema. He graduated theatre directing at UNAGE, with the show "1+2. Tales from Married Life", a laboratory work based on the text "La Ronde" by Arthur Schnitzler. He is self-taught, passionate about literature, painting, drawing, history and sociology.

**Drd. Bianca Hedeș (Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L.Caragiale” București)**

### ***Puterea exemplului propriu în productivitatea metodei de predare a teatrului în școala primară și gimnazială***

Scopul acestei scrieri este de a dovedi beneficiul exemplului personal atunci când vine vorba de predare, utilizarea acestuia fiind o metodă recunoscută și practică de mulți dintre profesorii care lucrează cu școala primară și gimnazială. Cercetarea a fost realizată pe trei grupe diferite de elevi, atât din școala primară cât și din cea gimnazială, într-o școală privată unde fiecare grupă a participat la trei ateliere artistice diferite: vorbire în public, dezbateri și teatru, orele fiind conduse de același instructor. Rezultatul studiului a arătat faptul că 90% dintre elevii implicați, de-a lungul unui întreg an școlar, le-a fost mai ușor să se exprime după ce au văzut profesorul făcând ceea ce le cerea elevilor să facă. Doar 10% dintre elevii implicați au fost capabili să facă ceea ce li s-a spus să facă, fără a vedea exemplul altcuiva, mai exact cel al profesorului. S-a dovedit faptul că exemplele dau putere. Au puterea de a-i motiva chiar și pe cei care nu cred neapărat în ei înșiși și în capacitatea lor de a face anumite acțiuni. Exemplele pot reprezenta piesa lipsă atunci când vine vorba de succesul unei ore bine predate. Actoria este despre capacitatea de a acționa care este obligatorie pentru realizarea unui atelier de teatru. Chiar și pentru dezbaterile și atelierul de vorbit în public, vorbitorii trebuie să aibă o mulțime de calități, care sunt necesare și pentru un actor, dar și pentru un participant la atelierul de artă teatrală. „Puterea a fost definită ca abilitatea de a acționa sau de a avea o influență asupra altora”, conform Dicționarului Englez. Când se vorbește despre putere, se vorbește automat despre autoritatea și capacitatea unei anumite persoane de a produce lucruri relevante care ar putea atrage atenția publicului. În concluzie, profesorii, prin propriul exemplu, pot determina participarea și, de asemenea, implicarea clasei în procesul de învățare, ușurând și facilitând metodologia de predare.

*The work of Bianca Hedes was supported by the project "PROINVENT", Contract no. 62487/03.06.2022 - POCU/993/6/13 - Code 153299, financed by The Human Capital Operational Programme 2014–2020 (POCU), Romania.*

### ***The power of own example in the productivity of the drama teaching process in primary and secondary school***

The aim of this writing is to prove the benefit of the personal example when it comes to teaching the others, its usage being a recognized method of many teachers usually working with primary and secondary school. The research has been made on 3 different groups of students, both from primary and secondary school, on a private school where each group has attended 3 different artistic workshops: public speaking, debate and drama/theatre, the classes being conducted by the same instructor. The result of the study showed the fact that 90% of the involved students, on a period of an entire school year, found it easier to express themselves after seeing the mentor doing what she was asking their students to do. Only 10% of the involved students were capable of doing what they were told to do, without getting someone else's example, more exactly the teacher's. It has been proven the fact that examples empower. They have the strength of motivating even the ones that don't necessarily believe in themselves and in their ability of doing certain actions. Examples can represent the missing piece when it comes to the success of a well-taught class. Acting is about the capacity of action which is mandatory for the creation of a drama workshop. Even for the debate and public speaking workshops, speakers need to have plenty of the required qualities which are demanded for a becoming actor or even for an acting workshop participant. "Power has been defined as the ability to act or have an influence over others", according to the English Dictionary. When we speak about power, we automatically speak about the authority and the capacity of a certain person of producing relevant things that might attract the audience's attention. In conclusion, teachers, through their own example can determinate the participation and also the involvement of the class in the learning process, making it easier



and facilitating the study procedure. *The work of Bianca Hedeş was supported by the project "PROINVENT", Contract no. 62487/03.06.2022 - POCU/993/6/13 - Code 153299, financed by The Human Capital Operational Programme 2014–2020 (POCU), Romania.*

**Bianca Hedeş** este o actriță care a jucat aproximativ șapte ani în piese de teatru pentru copii, dar nu numai. Ulterior, datorită versatilității și personalității sale cameleonice, așa cum Geo Saizescu obișnuia să o caracterizeze în școală, și-a încercat norocul în producții independente precum scurtmetraje, reclame și chiar un lungmetraj, dar și jucând roluri diferite într-un serial TV românesc. Mai târziu, toate drumurile au mers în aceeași direcție: predatul. Chiar dacă un actor bun nu este neapărat un pedagog bun de actorie sau viceversa, așa cum spunea și profesorul Ion Cojar în *O poetică a artei actorului*, se pare că totuși chemarea ei a fost partea didactică, cel puțin până acum. În urmă cu șase ani, ea a început să-și concentreze toată energia în inițierea cu pași mici în tainele dramaturgiei tinerilor elevi. De-a lungul anilor, a obținut performanța de a preda la aproximativ 350 de elevi pe săptămână. Desigur, din cauza contextului pandemiei COVID-19 care a provocat interzicerea activităților opționale cum ar fi cursurile de teatru, aceasta a atins din nou o performanță, dar într-un mod diferit. Din cauza restricțiilor amintite anterior, această performanță a însemnat pierderea tuturor contractelor și a elevilor în mod implicit, ajungând la numărul exact de zero copii care frecventau cursuri de teatru la începutul anului școlar 2020. Acum, ea speră că 2022 va fi un an mai bun pentru toți actorii din întreaga lume, cu mai puține restricții și mai multe oportunități și soluții pentru cultură și artă. În prezent, Bianca Hedeş este doctorandă în anul 4 la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L.Caragiale” București, rămânând în același domeniu de cercetare și interes: pedagogie teatrală, teatru în educație și multidisciplinaritate.

**Bianca Hedeş** is an actress that acted for approximately seven years mostly in theatre plays for children, but not only. After that, due to her versatility and chameleonic personality, as Geo Saizescu used to characterize her in school, she began playing her card by trying independent productions such as short films, commercials and even a feature film with a small part, but also by playing different roles in a widely known Romanian TV series. Later, all roads took her on the same direction: teaching. Even though a good actor, it is not necessarily a good acting teacher or the other way around, as Ion Cojar used to say in *O poetică a artei actorului*, it seems that her call was the teaching part until now. Six years ago she began focusing all her energy in initializing with tiny steps young students in the toils of drama. Through the years she got the performance of teaching almost 350 students per week. Of course, because of the context of COVID-19 pandemic which caused the ban of the extracurricular activities such as drama classes, she still reached a performance but in a different manner. Due to the restrictions pointed out earlier, she continued to hold the performance but this time it meant the loss of all the contracts and the students by default, reaching the exact number of zero children attending drama classes at the beginning of 2020 new school year. Now, she hopes that 2022 will be a better year for all the actors around the world, with fewer restrictions and the ability to do more in terms of art and earning our existence. In the present, she is a PhD Student in the fourth years of studies at “I.L.Caragiale” National University of Theatre and Film București, remaining on the same area of research and interest: pedagogical theatre, theatre in education and multidisciplinary.

### **Drd. Ada-Maria Ichim (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

#### ***Richard al III-lea în șase oglinzi***

Ținând cont de tema conferinței, „Celălalt”, propun o analiză comparativă a unor montări recente ale textului *Richard al III-lea*, de William Shakespeare, din România (și nu

numai). Regizorii aparțin unor spații culturale diferite, dar intersectându-se – cel maghiar și cel românesc; sunt de generații diferite, iar montările aparțin unor trupe din zone variate: Andrei Șerban (Teatrul Radnóti, Budapesta și Teatrul Bulandra, București), László Bocsárdi (Teatrul Național Craiova), Vladimir Anton (Teatrul municipal Csíki Játékszín, Miercurea-Ciuc), Eugen Gyemant (Teatrul Andrei Mureșanu, Sfântu Gheorghe). Voi analiza modul în care regizorii abordează conceptul de „Celălalt”, prezent în acest text al cuceririi și silniciei, al duplicității și crimei, în dubla perspectivă. Întâi ca referință a felului în care lumea îl privește pe Richard, care are un handicap (real sau imaginar), izolându-l – „Așa pocit, scâlâmb că pân’ și câinii/ Mă latră când pășesc șontâc pe drum.”, cât și felul în care Richard alege să își construiască el însuși un „Celălalt” pentru a-și atinge scopurile politice – „M-am hotărât să fiu un ticălos.”. Dacă Richard este un „Celălalt” pentru lume, el este și un actor care ne mărturisește nouă, publicului, construcția acestei dedublări conștiente, propria sa perspectivă asupra măștii pe care o poartă cu succes.

Deoarece în această explorare sunt incluse cele două spectacole regizate de Andrei Șerban, cu text, decoruri și costume aproape identice, adică un cadru similar, voi căuta variațiile și accentele specifice aduse de cele două trupe, de la Budapesta și de la București, de cei doi actori principali (Róbert Alföldi și, respectiv, Marius Manole) și de contextele politice ale celor două țări, la care face trimiteri montarea. În contrapunct cu aceste cinci montări din spațiul maghiaro-român, adaug analizei și perspectiva total inedită adusă de *Richard al III-lea* de Carmelo Bene, de la Theatre en Pieces (Franța), care se îndepărtează total de lupta pentru coroana Angliei și păstrează doar personajele feminine ale intrigii.

### ***Richard III in six mirrors***

Considering the theme of the conference, "The Other", I propose a comparative analysis of some recent performances of *Richard III*, by William Shakespeare, from Romania (and not only). The stage directors belong to different cultural spaces, that intersect – the Hungarian and the Romanian one; come from different generations, and the productions belong to different companies: Andrei Șerban (Radnóti Theatre, Budapest, and Bulandra Theatre, Bucharest), László Bocsárdi (Craiova National Theatre), Vladimir Anton (Municipal Theatre Csíki Játékszín, Miercurea-Ciuc), Eugen Gyemant (Andrei Mureșanu Theatre, Sfântu Gheorghe). I will look at how directors approach the concept of "The Other" in the dual perspective presented by this text that deals with conquest and force, of duplicity and murder. First, there is the way the world looks at Richard, who has a disability (real or imaginary), isolating him. Then, at the way Richard chooses to build himself up, an "Other" that is necessary to achieve his political goals – "I decided to be a villain." If Richard is an "Other" to the world, he is also an actor who confesses to us, the audience, the construction of this conscious double, his own perspective on the mask he is successfully wearing.

Since this exploration includes the two performances directed by Andrei Șerban, with almost identical text, sets and costumes, i.e. a similar setting, I will look for the specific variations and accents brought by the two different theatre companies, from Budapest and Bucharest, by the two main actors (Róbert Alföldi and Marius Manole, respectively) and by the political contexts of the two countries, referenced by the performances. In counterpoint to these five productions from the Hungarian-Romanian space, I add to the analysis and the totally novel perspective brought by *Richard III* by Carmelo Bene, from the Theatre en Pieces (France), who leaves behind the fight for the crown of England and focuses only on the female characters of the intrigue.

**Ada-Maria Ichim** a absolvit secția de filmologie-scenaristică a UNATC în 1995, cu un master în Teoria Filmului în 1997. După un an de colaborare cu Arhiva Națională de Film, s-

a îndreptat către producția de film și TV (Catsel Film, ProTV, HBO) și și-a continuat studiile cu o bursă Fullbright la Universitatea din New Orleans (1998-1999). S-a mutat în Marea Britanie, unde a lucrat în televiziune, dar a continuat să păstreze legătura cu teatrul românesc și a tradus și publicat în 2009 o colecție de piese noi din Israel. Din 2010, colaborează cu revista Teatrul Azi, a realizat o emisiune TV de cultură – "Digicult" (postul Digi24) și a lucrat la mai multe monografii dedicate unor regizori români importanți, precum Liviu Ciulei și Cătălina Buzoianu. A scris, regizat și produs propriile scurtmetraje și documentare TV, dintre care cinci dedicate competiției Tinerilor Actori – Gala Hop. Cercetările sale asupra operei regizorului Radu Penciulescu au fost incluse în primele două volume ale amplei monografii dedicate regizorului, pentru care încă două sunt gata de tipar. A publicat în Teatrul Azi și în alte câteva reviste și ziare. În prezent termină doctoratul la UNAGE Iași.

**Ada-Maria Ichim** has graduated UNATC film and script writing in 1995, with a master in Film Theory in 1997. Her path has taken her into film and TV production, where she furthered her studies with a Fullbright scholarship at the University of New Orleans (1998-1999) and moved to the UK, where she worked in television for eleven years. She has continued to stay in touch with the Romanian theatre and translated and published in 2009 a collection of new Israeli drama. Since 2010, she has been collaborating with the Teatrul Azi magazine, she produced a cultural TV magazine – "Digicult" (Digi24 channel) and has worked on several monographies dedicated to important Romanian directors, such as Liviu Ciulei and Cătălina Buzoianu. She wrote, directed and produced her own short films and TV documentaries, five of them dedicated to the Young actors' competition – Gala Hop. Her research into director's Radu Penciulescu work was included in the first two volumes of the ample monography dedicated to the director, two more being ready for print. She has published in Teatrul Azi and several other magazines and newspapers. She is currently finishing a PHD at UNAGE Iași.

**Drd. Adrian-Paul Nedelcută (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

***Distincții și asemănări regizorale între teatru și operă. Paolo Bosisio – Dialogul dintre muzică și teatru***

Prezentul articol are ca scop adresarea provocărilor generate de interacțiunea dintre concepte regizorale moderne și valorile clasice ale unor opere consacrate, evidențiind și distincțiile prezente între arta regiei de operă și cea de teatru. Regia unei opere necesită un set diferit de parametri și de o colaborare interdepartamentală diferită de regia unei piese de teatru. Teatrul pleacă de la un scenariu, opera de la o partitură. Cum rămâne, în schimb cu mentalitatea și cu necesitățile estetice specifice fiecăreia dintre ele?

În acest sens, în urma colaborării Teatrului Național de Operă și Operetă „Nae Leonard” din Galați cu regizorul și profesorul de istoria teatrului a Universității de Stat din Milano, Paolo Bosisio, putem propune o analiză a încercărilor sale de a aplica o abordare stanislavskiană textului de operă, care poate da naștere unor întrebări cum ar fi: Este posibilă aplicarea sistemului lui Stanislavski în operă? În ce fel poate fi aplicat? În caz contrar, din ce perspectivă nu poate fi aplicat? Care sunt provocările specifice interpreților de operă, cu care un actor dramatic nu se confruntă? Care sunt posibilele adaptări pe care le poate face un solist de operă, pentru ca sistemul lui Stanislavski să poată fi aplicat?

Pentru această analiză, propunem o îmbinare a metodei științifice cu cea empirică, a perspectivelor regizorale specifice operei și interpreților de operă, cu tehnica de lucru observată personal în urma a opt ani de colaborare a liricului gălățean cu regizorul Paolo Bosisio, care a generat un număr de zece spectacole. Ne vom rezuma studiul de caz aplicat la trei dintre acestea pentru a evidenția modul specific de lucru al regizorului în urmărirea

scopurilor sale și de a descoperi dacă există o diferență considerabilă în montările unui nativ al limbii originare a operelor și cei români.

***Directorial distinctions and similarities between theater and opera. Paolo Bosisio – The dialogue between music and theater***

The purpose of this article is to address the challenges generated by the interaction between modern directorial concepts and the classical values of some established opera works, highlighting the present distinctions between the art of directing opera as well as theater. Directing an opera requires a different set of parameters and a different interdepartmental collaboration than that of directing a play. Theater begins from a script, opera begins from a musical score. But what happens then to the mentality and aesthetic requirements that are specific to each of them?

In this sense, following the collaboration between the National Theater of Opera and Operetta "Nae Leonard" from Galati with director and history of theatre professor from the State University of Milan, Paolo Bosisio, we propose an analysis of his attempts to apply a stanislavskian approach to the text of opera, which may give rise to questions such as: Is it possible to apply Stanislavski's system in an opera production? If so, in which manner can it be applied? If not, from what perspective can it not be applied? What are the specific challenges for opera performers that a dramatic actor does not face? Also, what are the possible adaptations that an opera performer can make so that Stanislavski's system can be applied?

For this analysis, we propose a combination of the scientific method with the empirical one, of the directorial perspectives specific to the opera and of the opera performers, with the working ethic and technique, personally observed after eight years of collaboration of the Opera house from Galați with director Paolo Bosisio, which generated a number of ten distinct productions. We will apply our case study to three of these productions in order to highlight the director's specific working method in pursuit of his goals and to discover if there is a considerable difference between a native speaker of opera's original language and Romanian ones regarding the staging of opera, both in Italian as well as French.

**Nedelcuță Adrian-Paul**, după paisprezece ani de dans sportiv de performanță, începe cariera artistică pe scenă în anul 2011 ca balerin al Teatrului Național de Operă și Operetă „Nae Leonard” din Galați. În paralel, în anul 2018 este licențiat al Facultății de Arte din cadrul Universității „Dunărea de Jos” din Galați în Artele spectacolului - specializarea Arta actorului. Continuă studiile la București, în cadrul Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale”, obținând în anul 2020 diploma de master în Artă coregrafică. Din anul 2018 începe și o carieră academică fiind angajat în funcția de cadru didactic auxiliar în cadrul Facultății de Arte din Galați. Continuă cu studii doctorale, fiind admis în anul 2021 la Școala doctorală de Teatru din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași. În prezent, continuă activitatea artistică în cadrul Teatrului Național de Operă și Operetă „Nae Leonard” din Galați îndeplinind roluri de actor, ansamblu și solist de balet, iar pe parte academică este asistent universitar în cadrul Facultății de Arte a „Dunării de jos”.

**Nedelcuță Adrian-Paul**, after fourteen years of performing in ballroom dancing at a competition level, begins his artistic career on stage in 2011 as a ballet dancer of the "Nae Leonard" National Theater of Opera and Operetta in Galati. In parallel, in 2018 he is awarded a bachelor's degree from the Faculty of Arts of "Dunărea de Jos" University in Galati in Performing Arts - majoring in Actor's Art. He continues his studies in Bucharest, within the National University of Theater and Cinematography "I. L. Caragiale", obtaining in 2020 his master's degree in Choreographic Art. In 2018, he also started his academic career as an

assistant teacher at the Faculty of Arts in Galati. He continues with his Ph.D. studies, being admitted in 2021 to the Doctoral School of Theater within the "George Enescu" National University of Arts in Iași. Currently, he continues his artistic activity at the "Nae Leonard" National Theater of Opera and Operetta in Galati performing roles as an actor as well as ensemble and ballet soloist. Regarding the academic side of his career, he is a university assistant at the "Dunărea de Jos" University's Faculty of Arts.

**Drd. Georgeta Simona Pandele (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

***Cuvântul, între mit și adevăr***

Cititorule, în această unitate de bază a vocabularului unui popor, cuvântul este elementul prim de legătură dintre oameni care va obiectiva în procesul comunicării dintre ei gândirea specifică a individului în raport cu ansamblul comunității din care face parte, proces extins la particularitățile de gen(uri) ale unei categorii sociale aparte, artistul, respectiv interpretul actor. Acest deziderat va deveni un exemplu aplicat, argumentat științific, care îl va ajuta pe actorul cercetător să înțeleagă importanța folosirii dicționarilor generale și etimologice în procesul său artistic care este privit din perspectivă doctorală, și care ne va vorbi despre mobilitatea cuvântului bogat semantic, adecvat ca înțeles, și totuși atât de aparte ca substrat. Astfel, cuvântul, în incursiunea lui prin lumea artistică, este adaptabil în funcție de specificul artei respective, și astfel: pentru teatru el va fi piatra de temelie pe care se va așeza textul dramatic, dar și instrumentul principal al actorului în prezentarea propriului personaj, în muzică el este simbolul partiturilor muzicale așa cum în dans el este dublul tăcut al mișcărilor corporale, și nu în ultimul rând el va fi imaginea care ne vorbește prin intermediul culorii, al punctelor și al liniilor din artele plastice. Un exemplu ales (ne)întâmplător despre mobilitatea cuvântului va fi dat de Eugenio Barba în *Teatru: singurătate, meșteșug, revoltă* când va numi un subcapitol „Tăcerea scrisă”, un frumos joc de cuvinte care deschide perspective uriase despre această internaționalizare a cuvântului (ne)exprimat care străbate granițe, limitări, timpuri și tăceri reflectate în acest „Restul e tăcere” din *Hamletul* lui Shakespeare.

***The word, between myth and truth***

Reader, in this basic unit of a people's vocabulary, the word is the first connecting element between people that will objectify in the process of communication between them the specific thinking of the individual in relation to the whole community of which he is a part, a process extended to gender peculiarities (s) of a special social category, the artist, respectively the actor-interpreter. This desideratum will become an applied example, scientifically argued, which will help the researcher-performer to understand the importance of using general and etymological dictionaries in his artistic process which is viewed from a doctoral perspective, and which will tell us about the mobility of the word with a rich semantic, suitable in his meaning, and yet so peculiar as a substrate. Thus, the word, in its incursion through the artistic world, is adaptable according to the specifics of the respective art, and thus: for the theater it will be the foundation stone on which the dramatic text will be placed, but also the main instrument of the actor in the presentation of his own character, in music he is the symbol of musical scores as in dance he is the silent double of bodily movements, and last but not least he will be the image that speaks to us through color, dots and lines in the visual arts. An (un)randomly chosen example of the mobility of the word will be given by Eugenio Barba in *„Theater: solitude, craft, revolt”* where he calls a subchapter

„Written silence”, a beautiful play on words that opens huge perspectives on this internationalization of the word (not) expressed that crosses boundaries, limitations, times and silences reflected in this „The rest is silence” from Shakespeare's *Hamlet*.

**Georgeta Simona Pandele** a absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L.Caragiale” București, specializarea actorie, promoția 2002, la clasa profesor Dem Rădulescu și George Ivașcu. În prezent doctorand al IOSUD, Facultatea de Teatru, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași. Din 2011 până în prezent sunt Vicepreședinte al Asociației *Davida - Arta pentru Toți*. Încă din anii studenției am organizat atât ca actor cât și ca regizor sau organizator: spectacole de teatru sau de clinic clown în toate spitalele pentru copii din București, ca mai apoi să îmbin teatrul cu organizarea și prezentarea de spectacole sau evenimente social - artistice - cultural - educaționale din diferite proiecte organizate în colaborare cu instituții de stat din București și din țară, respectiv teatre, primării, centre de cultură, centre de plasament, centre pentru bătrâni, instituții de învățământ, ONG-uri etc. Astfel, în timp, am colaborat cu toate categoriile sociale de beneficiari, de la copii până la bătrâni, voluntari europeni sau tineri liceeni, sănătoși clinic sau cu dizabilități etc. Rolurile din teatru, film sau dans vor fi dublate de calitatea de organizator și prezentator de spectacole, care se reflectă în campanii naționale ample îmbinând teatrul, muzica sau dansul. Tehnicile teatrale și de comunicare și-au găsit aplicabilitatea în colaborări punctuale cu diferite organizații sau companii private din anii precedenți.

**Georgeta Simona Pandele** Graduate of the National University of Theater and Cinematography „I.L. Caragiale” Bucharest, majoring in acting, graduation 2002, in the class of Professor Dem Rădulescu and George Ivașcu. Currently a doctoral student of IOSUD, Faculty of Theatre, ”George Enescu” National University of Arts in Iași. From 2011 to the present I am the Vice President of the Davida Association - Art for All. Since my student years, I have organized both as an actor and as a director or organizer: theater or clown clinic performances in all the children's hospitals in Bucharest. Afterwards I have combined the theater with the organization and presentation of performances or social-artistic-cultural-educational events from various projects organized in collaboration with state institutions in Bucharest and in other places in the country, namely theaters, town halls, cultural centers, placement centers, centers for the elderly, educational institutions, NGOs, etc. Thus, over time, we collaborated with all social categories of beneficiaries, from children to the elderly, European volunteers or young high school students, clinically healthy or disabled, etc. The roles in theatre, film or dance will be doubled by the quality of organizer and presenter of shows, which is reflected in broad national campaigns combining theatre, music or dance. Theatrical and communication techniques have found their applicability in punctual collaborations with different organizations or private companies in previous years.

### **Drd. Giorgiana Elena Popan (Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj Napoca)**

#### ***Povestitorul - ca tipo fisso. O nouă formă de exprimare artistică***

Studiez și practic arta a povestirii de 11ani și mă interesează tot ce poate exprima povestea nu doar ca performance dar și în educație, prin impactul asupra Celuilalt. Într-o mare de expresii artistice întâlnite în zilele noastre, arta povestirii cucerește prin claritate, curățenie estetică și printr-un puternic impact emoțional asupra publicului. Voi împărtăși din experiența mea ca practician, ca performer, ce a descoperit breasla povestitorilor la nivel internațional încă din 2012, când am participat la primul festival de gen din Urmiah, Iran și

modul în care mi-am lucrat și șlefuit performance-ul ca povestitor de-a lungul timpului. Eu văd o sesiune de storytelling ca fiind un amalgam de elemente de actorie pură, un fel de one-man-show, de teatru de improvizație, de vorbire liberă în public, de discurs. Este o formă de exprimare artistică și de comunicare directă cu publicul, care dă totală libertate dar și totală responsabilitate artistului-povestitor. Am dezvoltat această artă narativă și am o sumedenie de experiențe bune, foarte bune, dar și dificile, care m-au zidit și mi-au dat în egală măsură răspunsul că ceea ce fac are rost, că poți ca artist să ai impactul dorit asupra publicului, că acel efect de catharsis mult dorit chiar se întâmplă și îl observi de pe scenă încă în timpul performance-ului. Este nevoie și de un astfel de tip de spectacol în România,

Vreau să inspir și alți actori tineri, care poate nu își găsesc locul în instituțiile de teatru din țară, să încerce măcar și alte forme de exprimare teatrală, care pot să le aducă răsplata sufletească dar și pecuniară.

Sunt povestitoare româncă și portul popular nu îmi lipsește niciodată când pornesc în lume să spun povești. Nădăjduiesc ca experiența Celuilalt să inspire, să ne oferim talentul primit către Celălalt și în alt mod, precum arta povestirii, să vedem real în Celălalt o schimbare, să simțim ca artiști, că am atins inima publicului și am lăsat ceva în urma noastră prin Celălalt.

### **The Storyteller-as *tipo fisso*. A new way of artistic expression**

I have been studying and practicing the art of storytelling for 11 years and I am interested in everything that can express the story not only as a performance but also in education, through the impact on the Other. In a sea of artistic expressions encountered nowadays, the art of storytelling conquers through clarity, aesthetic cleanliness and through a strong emotional impact on the audience. I will share from my experience as a practitioner, as a performer, what that has discovered the storytelling guild at the international level since 2012, when I participated in the first genre festival in Urmiah, Iran and how I worked and polished my performance as a storyteller over time. I see a storytelling session as an amalgam of elements of pure acting, a kind of one-man-show, improvisational theater, free speech in public. It is a form of artistic expression and direct communication with the public, which gives total freedom but also total responsibility to the artist-storyteller. I developed this narrative art and I have a lot of good, very good but also difficult experiences, which built me up and equally gave me the answer that what I do is worthwhile, that you as an artist can have the desired impact on the public, that that much-desired catharsis effect really happens and you notice it from the stage even during the performance. There is also a need for such a show in Romania, I want to inspire other young actors, who may not find their place in the country's theater institutions, to at least try other forms of theatrical expression, which can bring them spiritual as well as pecuniary reward.

I am a Romanian storyteller and I never miss the folk costume when I go out into the world to tell stories. I hope that the experience of the Other inspires, that we offer our talent to the Other also in another ways, like the art of storytelling, that we can see a real change in the Other, that we can feel as artists, that we touched the heart of the audience and left something behind us through the Other.

**Giorgiana Elena Popan** este actriță, improvizator, povestitor și formator în arta povestirii din Arad. A absolvit Universitatea Babeș-Bolyai, Facultatea de Teatru și Film, Cluj Napoca, prof. Miklos Bacs: Licență în Artele Spectacolului – Actorie teatrală 2004-2008; Master în Artele Spectacolului – Actorie teatrală 2008-2010; doctorand anul III în Arta povestirii, ca performance în educație, ce dezvoltă competențe multiple în sfera inteligenței emoționale. Alte activități: participare la festivaluri internaționale de storytelling și susținere de

spectacole de povești din Kenya, India, Coreea de Sud, Canada, Iran, Thailanda, Italia, Ungaria, Franța, Germania, Lituania, Elveția, Marea Britanie, Suedia, Danemarca și Belgia.

**Giorgiana Elena Popan** is actress, improviser, storyteller and trainer in the art of storytelling from Arad. She graduated Babeș-Bolyai University, Faculty of Theater and Film, Cluj Napoca, Prof. Miklos Bacș: Bachelor in Performing Arts - Theater Acting 2004-2008; Master in Performing Arts - Theater Acting 2008-2010; third-year research PhD in the Art of Storytelling, as a performance in education, which develops multiple skills in the sphere of emotional intelligence. Other activities: participation in international storytelling festivals and supporting story shows in Kenya, India, South Korea, Canada, Iran, Thailand, Italy, Hungary, France, Germany, Lithuania, Switzerland, Great Britain, Sweden, Denmark and Belgium.

### **Drd. Alexandru Radu (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

#### ***Insuficiența documentării asupra fenomenului de body shaming în România. În căutarea unei metode...***

Cercetarea pe care îmi propun să o realizez se bazează cu precădere pe fenomenul vast pe care îl denumim body shaming. Deși există de foarte mult timp în cadrul interacțiunilor sociale, fenomenul s-a răspândit inevitabil mult mai rapid odată cu evoluția platformelor de tip social-media, și face parte din plaja largă a afecțiunilor psiho-somatice contemporane. La o primă analiză asupra subiectului ne putem formula falsa impresie cum că body shaming-ul este o manifestare izolată a unor remarci negative, asupra greutatea unui individ de către un altul, cu scopul de a-l denigra. Dacă privim însă în profunzimea proceselor psihice care se nasc dintr-o astfel de interacțiune observăm că, de fapt, body shaming-ul are implicații mult mai complexe în viața cotidiană. De exemplu, anumite exprimări verbale pe care le folosim zilnic pot deveni elemente declanșatoare ale unor traume legate de corporalitate ale celor din jurul nostru, fără ca intenția noastră să aibă vreun scop peiorativ. Pe plan internațional, fenomenul a ridicat deja anumite semne de întrebare în rândul psihologilor și al industriilor care includ în componența lor lucrul cu forma corpului, formându-se astfel o oportunitate de a studia mecanismele declanșatoare ale body shaming-ului, formele sale și efectele pe care le poate avea asupra unui individ. Societatea însăși a început să fie familiarizată cu efectele dăunătoare și și-a format o capacitate de a se cenzura în astfel de situații. În România, însă, fenomenul abia începe să fie introdus în societate ca fiind o problemă reală a secolului XXI, cercetările asupra lui fiind chiar și mai rar întâlnite. Tocmai de aceea, printr-o legătură cu capacitatea dansului de a facilita terapia anumitor afecțiuni de natură psihică, îmi propun o cercetare amănunțită din care să rezulte un mecanism metodologic bine structurat și probat, care să aducă la cunoștință problema și să ofere câteva soluții viabile.

#### ***Lack of documentation on the phenomenon of body shaming in Romania. In search of a method...***

My research is based mainly on the vast phenomenon that we call body shaming. Although it has existed for a long time in social interactions, the phenomenon has inevitably spread much faster with the evolution of social media platforms, and is part of the wide range of contemporary psycho-somatic disorders. In a first analysis of the subject, we can formulate the false impression that body shaming is an isolated manifestation of negative remarks, about one individual's weight by another, in order to denigrate it. But if we look at the depth of the psychic processes that arise from such an interaction, we see that, in fact, body shaming has far more complex implications in everyday life. For example, certain verbal expressions we use daily can become triggers of bodily trauma to those around us, without



our intention having any derogatory purpose. Internationally, the phenomenon has already raised some question marks among psychologists and industries that include working with body shapes, thus forming an opportunity to study the triggering mechanisms of body shaming, its forms and the effects it can have on an individual. Society itself has become familiar with the harmful effects and has developed an ability to censor itself in such situations. In Romania, however, the phenomenon is just beginning to be introduced into society as a real problem of the 21st century, research on it being even less common. That is why, through a connection with the ability of dance to facilitate the therapy of certain mental disorders, I propose a thorough research from which to result a well-structured and proven methodological mechanism, which will bring to the attention of the problem and offer some viable solutions.

**Alexandru Radu** este doctorand în cadrul Universității Naționale de Arte *George Enescu* din Iași, la Facultatea de Teatru. A urmat Colegiul Național de Arte *George Apostu* din Bacău, la secția Coregrafie, după care a finalizat cursurile de licență la Universitatea Națională de Arte *George Enescu* din Iași, Facultatea de Teatru, secția Coregrafie și cursurile de masterat la aceeași Universitate și Facultate, secția Artele spectacolului. În momentul de față activează ca balerin în corpul de balet al Operei Naționale Române din Iași, dar și coregraf independent, câteva titluri ale celor mai însemnate producții și colaborări fiind: *KARNAL* la Teatrul din Stejar Iași, coregrafia la spectacolul *Trei piese triste* în regia lui Radu Afrim la Teatrul Național Iași, *Micul Prinț* produs ca spectacol de disertație în colaborare cu coregrafa Alice Veliche și Teatrul din Stejar Iași. A decis să urmez studiile doctorale pentru a aprofunda cercetarea în ceea ce privește arta coregrafică și pentru a-și putea dezvolta atât capacitățile teoretice cât și cele practice în construcția următoarelor spectacole.

**Alexandru Radu** is a PhD student at the *George Enescu* National University of Arts in Iași, at the Faculty of Theater. He attended the *George Apostu* National College of Arts in Bacău, the Choreography section, after which he completed the Bachelor's degree courses at the *George Enescu* National University of Arts in Iași, the Faculty of Theater, Choreography section and the Master's courses at the same University and Faculty, Performing Arts section. He currently work in the ballet corps of the Romanian National Opera in Iași, but also as an independent choreographer, some titles of the most important productions and collaborations being: *KARNAL* at the Teatrul din Stejar Iași, choreography for the theatre play *Trei piese triste* directed by Radu Afrim at the Iași National Theater, *Micul Prinț* produced as a dissertation show in collaboration with choreographer Alice Veliche and the Teatrul din Stejar Iași. He decided to begin his doctoral studies in order to deepen the research on choreographic art and to be able to develop both his theoretical and practical capacities in the construction of the next performances.

### **Drd. Diana Roman (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

#### ***Actorul între Eul din teatru și Celălalt din muzică***

Lumea muzicii și cea a teatrului au fost reunite sub semnul creației scenice încă de la originile apariției teatrului, dialogul interdisciplinar artistic între cele două arte împărtășind repere estetice, psihologice, psiho-sociale comune. Interacțiunile dintre aceste lumi au dat naștere, în cele din urmă, trecând prin diferite forme și îndelungi căutări, celui mai original și popular gen de teatru – musical-ul. Odată cu tehnologia și revoluția digitală, muzica live, orchestra, muzicienii prezenți pe scena teatrului, au fost înlocuiți cu înregistrări, muzica de scenă originală se confruntă cu interpretarea tot mai rară în sălile de spectacol. Uimitoarea intersecție dintre teatru și muzică trebuie văzută ca un ceva firesc. Cercetarea mea se va axa

pe analiza relației fragile dintre identitate și alteritate în cazul câtorva artiști aflați la congruența dintre teatru și muzică (Ada Milea – *O scrisoare pierdută în concert*, *Exploratorul*, *Chirița în concert*, Răzvan Mazilu – *Cabaret*, *Maria de Buenos Aires*, Bobo Burlăcianu – *Pisici*, *Orașul*, *Metamorfoze*, Alexander Hausvater – *Mașinăria Musicală*, Ada Lupu Hausvater – *Hamlet*, Tibor Cări – *Micul Prinț*). Dacă acum câțiva ani spectacole precum *Rocky Horror Show* de Alexander Hausvater erau considerate originale sau controversate tocmai pentru faptul că traversau cu iscusință granițele dintre teatru și muzică, azi ne dăm seama că genul hibrid se află pe un trend ascendent și în privința gustului public (dovadă tema Galei Tânărului Actor, 2022), și al dramaturgiei (Eugen Rotaru – *Teatru muzical*), și al actorilor cu pregătire profesională din ambele domenii, tentați de granița dintre arte. Experiențele de co-creare dintre actor-muzician aduc după sine, totodată, importante aspecte pedagogice, rezultând o îmbunătățire a muncii fiecărui artist în parte. Rămâne importantă cerința de permanentă căutare a unor noi modalități de exprimare artistică, ce aduce inevitabil după sine artiștii împreună din forme diferite de artă.

### ***The Actor between The Self from the theatre and The Other from Music***

The worlds of music and theatre have been brought together under the sign of scenic creation since the origins of the appearance of the theatre, the interdisciplinary artistic dialogue between the two arts sharing common aesthetic, psychological, psycho-social landmarks. The interactions between these worlds gave birth, finally, going through different forms and long searches, to the most original and popular theatre genre, the Musical. At the same time with technology and the digital revolution, live music, the orchestra, the musicians present on the stage of the theatre, were replaced with recordings, original stage music faces increasingly rare performance in theaters. The amazing intersection of theatre and music must be seen as a matter of course. My research will focus on the analysis of the fragile relationship between identity and alterity in the case of a few artists at the congruence between theatre and music (Ada Milea – *A lost letter in concert*, *The Explorer*, *Chirița in concert*, Răzvan Mazilu – *Cabaret*, *Maria de Buenos Aires*, Bobo Burlăcianu – *Cats*, *The City*, *Metamorphosis*, Alexander Hausvater – *The Machine. Musical*, Ada Lupu-Hausvater – *Hamlet*, Tibor Cări – *The little prince*). If a few years ago shows like *Rocky Horror Show* by Alexander Hausvater were considered original or controversial precisely because they skilfully crossed the boundaries between theatre and music, today we realize that the hybrid genre is also on an upward trend in terms of public taste (proof is The Young Actor's Gala 2022 theme) and dramaturgy (Eugen Rotaru – *Musical Theatre Plays*), and of actors with professional training in both fields, tempted by the border between the arts. The co-creation experiences between the actor and the musician also bring with them important pedagogical aspects, resulting in an improvement of the work of each individual artist. The requirement to constantly search for new ways of artistic expression remains important, wich inevitably brings together artists from different art forms.

Drd. **Diana Roman** este absolventă în anul 2009 a studiilor de licență ale Facultății de Interpretare muzicală, specializarea Pian (în cadrul UNAGE Iași) și a studiilor de licență a Facultății de Teatru, specializarea Arta Actorului (UNAGE Iași), în anul 2010. A urmat și cursurile de Masterat ale Facultății de Interpretare muzicală, specializarea Pian, în perioada 2009-2011. A înființat în 2013 Asociația Culturală „Artwork Atelier” din Iași, unde este profesor de pian și teatru, participând împreună cu elevii școlii la numeroase competiții și festivaluri naționale și internaționale. În perioada 2018-2021, a lucrat la Teatrul „Luceafărul” din Iași, unde a realizat compoziția muzicală a unor spectacole destinate atât copiilor, cât și adolescenților. Din 2018 este angajată la Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași atât în calitate de actor în spectacole semnate de regizori importanți ai scenei românești, dar și în

calitate de muzician, realizând pregătirea muzicală a actorilor, colaboratorilor, și realizând creații muzicale și vocale. Începând cu anul 2021, este profesor asociat la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași, realizând pregătirea muzicală a studenților la Facultatea de Teatru, specializarea Arta Actorului și Arta Actorului mânuitor de păpuși și marionete.

**Phd student Diana Roman** graduated in 2009 from the undergraduate studies of the Faculty of Music Interpretation, majoring in Piano (within UNAGE Iași) and from the undergraduate studies at the Faculty of Theater, majoring in Actor's Art (UNAGE Iași), in 2010. She also attended the Master's courses of the Faculty of Music Interpretation, specializing in Piano, in the period 2009-2011. In 2013, she founded the "Artwork Atelier" Cultural Association in Iași, where she is a piano and theater teacher, participating together with the school's students in numerous national and international competitions and festivals. In the period 2018-2021, she worked at the "Lucefărul" Theater in Iași, where she created the musical composition of some performances intended for both children and teenagers. Since 2018, she has been employed at the "Vasile Alecsandri" National Theater in Iași both as an actor in shows signed by important directors of the Romanian stage, but also as a musician, performing the musical training of actors, collaborators, and performing musical and vocal creations. Starting from 2021, she is an associate professor at the "George Enescu" University of Arts in Iași, conducting the musical training of students at the Faculty of Theatre, specializing in the Art of the Actor and the Art of the Actor handling puppets and marionettes.

### **Drd. Alice Veliche (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

#### ***A dansa pentru a vorbi despre tine. Personajul sunt eu. Studiu de caz: Pina Bausch***

Din corpusul cercetării noastre doctorale, un loc esențial în dezvoltarea și analizarea elementelor teatrale ale dansului contemporan îl ocupă subiectul Pina Bausch. Lumea coregrafică a fost și va rămâne puternic condusă de principiile corporale bine implementate ale Pinei Bausch, denumită și coregrafa sufletelor. Rigorile corporale impuse de sistemul artistic și tehnicile clasice de lucru nu reprezintă singurele metode prin care putem accesa un produs final complet, spre surprinderea multor practicanți sau teoreticieni. Dovada faptului că emoția și corporalitatea pot fi accesate și dirijate prin multiple variante, stă în exercițiile de lucru create de Pina Bausch. Nu voi folosi termenul de *metodă* sau *tehnică* fiindcă „nu există nicio metodă, nicio tehnică pe care să o urmărim: ce rămâne este un proces, iar să construiești din acest proces devine cea mai mare calitate a Pinei Bausch, mișcându-te în propria ta direcție și profitând de resursele disponibile.” Estetica mișcării a ocupat un loc fruntaș în clasamentul priorităților coregrafice până la apariția precursorilor dansului modern, care au expus noi sensuri ale corporalității. Pina Bausch a susținut această mișcare afirmând că „nu sunt atât de interesată de modul în care se mișcă, cât de ceea ce îi mișcă.” Aprofundarea subiectului Pina Bausch are ca scop analizarea proceselor de lucru și clasificarea lor în etape distincte, menite să ajute în formarea unei direcții care să ne apropie cât mai mult de natura teatralității.

#### ***Dancing to talk about yourself. The character is me. Case study: Pina Bausch***

From the corpus of our doctoral research, an essential place in the development and analysis of the theatrical elements of contemporary dance is the subject of Pina Bausch. The choreographic world has been and will remain strongly guided by the well-implemented corporeal principles of Pina Bausch, also called the choreographer of souls. The corporeal rigors imposed by the artistic system and classical working techniques are not the only methods by which we can access a complete final product, to the surprise of many practitioners or theorists. The proof that emotion and corporality can be accessed and directed

through multiple variants lies in the work exercises created by Pina Bausch. I will not use the term method or technique because “there is no method, no technique to follow: What remains is a process, and to build from this process becomes the highest quality of Pina Bausch, moving in your own direction and taking advantage of the available resources.” The esthetics of the movement occupied a leading place in the ranking of choreographic priorities until the emergence of the precursors of modern dance, which exposed new meanings of corporeality. Pina Bausch supported the move by stating that "I am not so interested in how they move as in what moves them." The purpose of the study is to analyze the work processes and to classify them in distinct stages, meant to help in forming a direction that will bring us as close as possible to the nature of the theater.

**Alice Veliche** este doctorandă în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, Facultatea de Teatru. În anul 2020 a încheiat studiile de licență în cadrul Universității menționate anterior, Facultatea de Teatru, secția Coregrafie, urmând ca doi ani mai târziu să finalizeze studiile masterale în aceeași instituție de învățământ, secția Artele Spectacolului Teatral. În prezent este coregraf independent, iar în același timp activează ca instructor în cadrul unei școli private de dans. Pe lângă spectacolele care îi poartă semnătura (*Female - Teatrul din Stejar, Spațiu, Suflet, Secundă* - Teatrul Național „Vasile Alecsandri” Iași, *Micul Prinț* - Teatrul din Stejar) a realizat coregrafia și în spectacole de teatru precum *Masaj* - Radu Afrim (Teatrul Național „Vasile Alecsandri” Iași) sau performance-uri precum *Efectul Manole* - Octavian Jighirgiu. Una dintre cele mai mari împliniri profesionale rămâne realizarea coregrafiei în cea de-a 30-a ediție a Galei UNITER.

**Alice Veliche** is a PhD student at the *George Enescu* National University of Arts Iasi, Faculty of Theater. In 2020 she completed her Bachelor studies at the aforementioned University, Faculty of Theater, Choreography section, and two years later she would complete her master studies in the same educational institution, Theater Performing Arts section. She is currently an independent choreographer, and at the same time she work as an instructor in a private dance school. Besides the performances that bear her signature, (*Female - Teatrul din Stejar, Spațiu, Suflet, Secundă* - The National Theater "Vasile Alecsandri" Iasi, *Micul Prinț* - Teatrul din Stejar), she also performed choreography in theater performances such as *Masaj*- Radu Afrim (The National Theater "Vasile Alecsandri" Iasi) or performances such as the *Efectul Manole* - Octavian Jighirgiu. One of her greatest professional achievements remains the creation of the choreography of the 30th edition of the UNITER Gala.

### **Masterand Teodora Medeleanu (Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași)**

#### ***Dragă Caroline...***

În încercarea de a-și extinde orizonturile, oamenii intră frecvent în contact cu... *Celălalt*. Având speranțe, visuri, planuri de viitor, rădăcini și sentimente de dez-rădăcinare, cu toții sunt capabili de a exercita o influență asupra celor cu care interacționează, iar împărtășirea poveștii personale prin intermediul artei poate, în cele din urmă, conduce la o mai solidă, mai profundă înțelegere reciprocă. Cu toate că nu a rezultat într-un succes, procesul de aplicație la fellowship-ul Caroline Plummer în dans comunitar a reprezentat piatra de temelie pentru un nou domeniu de interes, dar și pentru o nouă manieră de abordare a lumii din culisele artelor spectacolului – pedagogia. Prezentul text intenționează să explice nu numai structura cvintipartită a proiectului propus, metoda de lucru și posibila analiză antropologică derivată din aceasta, ci și potențialele motivații ale răspunsului negativ primit din

partea instituției gazdă și chiar detalii legate de ceea ce poate reprezenta cauza *Fascinației distanței*, a ceea ce face ca libertățile de mobilitate și de mișcare să atragă nu numai din perspective socio-economice sau de ordin fizic.

***Dear Caroline...***

On the quest of expanding one's horizons, people frequently come across... the *Other*. Having hopes, dreams, plans, roots, and feelings of being de-rooting, everyone is capable of exerting an influence on who they interact with, and telling one's story through art can, eventually, lead to a thorough, deeper mutual understanding. Although unsuccessful, the application process for the Caroline Plummer Fellowship in Community Dance set the corner stone for a new field of interest, and also for a new type of approach towards the back-stage world of performing arts – the pedagogy. The following text aims to explain not only the quintipartite structure of the proposed program, the expected outcome, the intended work method and the possible anthropological analysis derived from it, but also the presumed reasons for the response received from the host institution and even details related to what can be the cause of the *Fascination of the Distance*, of what makes the freedoms of mobility and movement appealing from more than a socio-economical or a physical perspective.

**Teodora Medeleanu** este recent absolventă a Facultății de Teatru a Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, direcția de studiu Regie, la acest moment urmând cursuri de master - specializarea Management și Antreprenoriat Artistic - în cadrul aceleiași instituții. Încercătoare, abia la începutul carierei profesionale, principalele ei interese sunt centrate pe descoperirea a noi moduri de exprimare artistică și pe analiza posibilelor repere teoretice în arta teatrală (performativă) și în cea vizuală. Deși este, în principal, activă în mediul online, fiind curator și scriind pentru galeria digitală *thief. [thiefpoint]*, a publicat o serie de texte în timpul anilor de licență, axate pe tematici contemporane în teatrul antic grec, dar și, mult mai recent, pe situația artelor spectacolului în perioada pandemiei (lucrare comisionată în cadrul proiectului TRATATIVE. NARATIVE. [CONTRA]ARHIVE, al asociației SATELIT).

**Teodora Medeleanu** has recently graduated Theatre Directing at the “George Enescu” National Arts University, and is currently enrolled in her Master's studies, at the same institution, specializing in Arts Management and Entrepreneurship. Hopeful, having just started her professional life, the main interests she displays are centred on discovering new ways of expressing herself artistically, and also on analysing possible theoretical landmarks in both theatrical (performative) and visual art. Although mainly active in the online sphere, curating and writing for the digital gallery *thief. [thiefpoint]*, she has published a series of texts during her undergraduate years, focusing on contemporary topics in Antient Greece's theatre, but also, more recently, on the situation of performing arts during the pandemic (as a commissioned work for the project TRATATIVE. NARATIVE. [CONTRA]ARHIVE, by SATELIT Association in Iasi, Romania).

